

Vi kan forme en ny æra for menneskeheden! Af Helga Zepp-LaRouche

Tidspunktet for strategisk omvæltning: Vil Europa være i stand til at hjælpe med udformningen af det nye paradigme?

Vi kan forme en ny æra for menneskeheden!

Af Helga Zepp-LaRouche

Helga Zepp-LaRouche er grundlægger og formand for Schiller Instituttet. Vi præsenterer her hendes redigerede hovedtale fra Schiller Instituttets konference, "Menneskehedens fremtid som en kreativ art i Universet" (The Future of Humanity as a Creative Species in the Universe), i Bad Soden, Tyskland, den 16. november, 2019. Der er tilføjet underoverskrifter.

Link til grafik og fotos
her:https://larouchepub.com/hzl/2019/4646-we_can_shape_a_new_era-hzl.html

Kup og kupforsøg

Jeg kan ikke indlede mine bemærkninger uden at tage fat på de uårte begivenheder, der finder sted i USA lige nu. Hvad der sker i dette land med den såkaldte rigsretshøring er faktisk et kupforsøg mod den valgte præsident, og forsøg på regimeskifte udført af de samme kræfter, der står bag indsatsen for regimeskifte i Hongkong og i Bolivien.

Det er meget klart, de ønsker at få Trump ud af embedet med alle mulige midler. Hensigten fremstår meget klar, hvis man ser på vidneudsagnene fra sådanne mennesker som diplomaten William B. Taylor, Jr., George Kent, Fiona Hills og andre, der

under ed fremsatte utrolige påstande, som absolut ikke har noget med virkeligheden at gøre. Taylor, for eksempel, løj og sagde, at præsident Trump i samarbejde med Ukraines præsident Zelensky forsinkede leverancen af tungt militært udstyr til Ukraine; og på den måde var skyld i, at mange ukrainske liv gik tabt ved ikke at afskrække den russiske aggression.

Dette er den helt omvendte situation. Hvis man tænker i baner af hvad der skete med kuppet i Maidan i 2014 – som jeg tror, Natalia Vitrenko vil tale om, eller kan besvare eventuelle spørgsmål der måtte være – er det desto mere uforskammet, hvad George Kent sagde. Han sagde, at de kræfter i Ukraine der er imod Rusland kan sammenlignes med 'the Minutemen' fra den amerikanske revolution, og er at sammenligne med revolutionshelte som Marquis de Lafayette og Baron von Steuben. Dette er så absolut skandaløst; det står 100% i modsætning til Lafayettes og von Steubens stolte tradition.

Hvis man i den grad vender sandheden på hovedet, og forvandler den til det stik modsatte, kan det kun betegnes som satanisk. De mennesker der begik kuppet i Ukraine, og som er Ruslands fjender, er mennesker i tradition af nazisten Stepan Bandera. Vi husker alle de berygtede ord fra Victoria Nuland, der sagde, at udenrigsministeriet brugte 5 milliarder dollars til at finansiere denne opposition i Ukraine.

Mindre vigtigt, men stadig betegnende for den nye ånd i de neokonservative og neoliberale kredse i USA, er rapporten i 2019 til Kongressen fra Undersøgelsesudvalget for Amerikansk-Kinesisk Økonomi og Sikkerhed', der netop er udgivet, som benægter at Kina [er en] nationalstat ved at henvise til Xi Jinping som 'generalsekretær for det kinesiske kommunistparti' og ikke længere som præsident for Folkerepublikken Kina. Dette er værre end McCarthyisme, og den eneste gode ting er, at udfaldet af dette kup ikke er givet, idet kupmagerne er under kriminel efterforskning af justitsminister William Barr; og de kan alle ende med at blive retsforfulgt og i sidste instans blive fængslet.

Se, det der foregår i USA er som sagt en politik for statskup og regimeskifte, som vi har set det i mange lande over hele verden – hvad der for indeværende sker i Hongkong og Bolivia. Hvis man sammenligner det med, hvad massemedierne i Europa siger, kunne det ikke være mere utroligt... det er virkelig en slags – jeg vil næsten sige “Goebbels-lignende” propaganda. Det er meget tydeligt, at tiden er inde for det endelige opgør. Hvad der ligger bag alt dette er, at det gamle, oligarkiske paradigme sætter [alt] ind imod fremkomsten af et helt nyt paradigme i menneskehedens historie.

Denne konference er tilegnet Lyndon LaRouche

Denne konference er viet til mindet om min afdøde mand, den store statsmand, økonom, visionære og menneske, Lyndon LaRouche. Dog ikke som noget, der hører fortiden til, men som en højtidelig forpligtelse til at holde hans ideer i live og få dem til at sprede sig, fordi de repræsenterer de uomgængelige løsninger på de eksistentielle problemer, som den menneskelige civilisation står overfor i dag. De løsninger, som han har fremsat, er absolut realiserbare, men de kræver en helt anden tankegang end de fleste europæiske regeringer og befolkninger har i dag. For at transformere denne tankegang, der kun kan føre til katastrofe, til et alternativt tankesæt hvor løsningerne kan realiseres, er forståelsen af Lyndon LaRouches videnskabelige metode absolut uundværlig.

Det er denne metode der er grunden til, at han var den mest succesrige prognosemager. Ud af de mange tilfælde hvor han fik ret, og alle hans kritikere tog fejl, lad mig vælge et af de mest vidtskuende eksempler. I august 1971, da præsident Nixon ødelagde Bretton Woods-systemet ved at erstatte det faste valutasystem med flydende valutakurser, sagde LaRouche profetisk: "Hvis denne tendens i pengepolitikken fortsættes, vil det [enten] føre til faren for en ny [økonomisk] depression og fascisme, eller en ny retfærdig økonomisk

verdensorden.” Det er nøjagtigt det tidspunkt, hvor vi befinder os i dag.

Kontrolleret opløsning af nationalstaterne

Ved enhver given lejlighed advarede LaRouche om konsekvenserne, og selvom den transatlantiske sektor afviste hans løsninger, foreslog han hver gang et middel til at forme historiens forløb. Denne tendens fortsatte med 1970'ernes politik fra 'Council of Foreign Relations' med den såkaldt "kontrollerede disintegration" af verdensøkonomien, hvilket resulterede i en fuldstændig ødelæggelse af den industrielle produktion og relaterede forsyningskæder i USA, og den form for 'chilensk' model', som vi i dag ser eksplodere i mange lande over hele verden.

Outsourcing af indenlandsk produktion til billige udenlandske arbejdsmarkeder; højrentepolitikken fra Paul Volcker, den daværende formand for den amerikanske centralbank, Federal Reserve; overgangen fra en fysisk økonomi til et samfund baseret på aktieværdier; Thatcherisme og Reaganomics; ophævelse af Glass/Steagall-loven; deregulering af de finansielle markeder; politikken med kvantitative lempelser efter sammenbruddet i 2007-2008; og nu, de negative renter; samt til sidst helikopterpenge og hvad direktøren for Bank of England, Mark Carney, foreslår: et paradigmeskifte med eliminering af suveræne regerings magt og overgang til et globalt diktatur af centralbankfolk, som agter at indføre lovgivning om at kanalisere al finansiering over til grønne investeringer kombineret med bankredningspakker og brutal nedskæringspolitik, der vil føre til en massiv befolkningsreduktion.

Vi har set denne sidste fase siden midten af september. Venligst giv mig billedet med den "tredobbelte kurve", Figur 1. Dette er en pædagogisk graf, som Lyn udviklede i 1995, og

som viser Jer det punkt, hvor de finansielle aggregater er fuldstændig ude af kontrol.

I henhold til de seneste tal fra 'Bank for International Settlements' steg den nominelle værdi af 'over-the-counter-derivater' med 20% fra 2018 til juni i år, til 640 billioner \$. Den er generelt mindst det dobbelte af det officielle tal, og skal sammenlignes med en stigning i den globale handel på 3% og BNP på 2.9%.

Ifølge data fra den amerikanske centralbank, der er citeret i bloggen Econimica, er Federal Reserves aktiver steget med 300 milliarder dollars, til 4,04 billioner dollars siden 17. september. Men da megabankernes overskydende reserver, der er deponeret i Federal Reserve, er lavere end i august, betyder det, at de nyligt trykte penge er gået direkte til al slags spekulation: til aktier, obligationer, gældssekurisering, rentederivater og så videre. Derfor er den tidligere Fed-formand Ben Bernankes påstand om, at kvantitative lempelser alene ville opbygge overskydende bankreserver, og aldrig forårsage hyperinflation, helt klart en løgn. Globale finansielle aggregater er nu over 1,8 billioner \$, og er på vej mod forventede 2 billioner \$ ved udgangen af året.

Figur 2, Man kan faktisk se, at vi befinder os på et punkt der toppede i 2008, og så fik man sammenbruddet, og nu er vi faktisk på samme niveau, men fortsætter derudaf. Så alle instrumenterne i den "værktøjskasse", som den tyske forbundskansler Angela Merkel talte om i 2008, er brugt op. Hvorfor ændrede Frau Merkel sin holdning til ideen om en europæisk bankunion og en EU-indskudsgarantifond under hendes nylige rejse til Rom? Jeg tror, at Fed, Draghi, Lagarde, Carney, Scholz, Merkel, alle er de klar over, at systemet er ufatteligt bankerot. Men de er betonhoveder, huleboer, som formand og administrerende direktør for JPMorgan Chase, Jamie Dimon, netop demonstrerede i en efterligning af Erich Honecker, der den 14. august 1989 talte om, at socialismen ville eksistere tusinde år endnu, da han erklærede: "Den

amerikanske økonomi er den mest velstående økonomi verden har set, og den vil være meget velstående i de næste 100 år”.

Vi skal huske på, at det tog kun to måneder, før Honecker blev væltet efter hans berømte udtalelse, tre måneder før Berlinmuren faldt, om at socialismen ville eksistere i yderligere 1.000 år.

Dette system er absolut ikke holdbart. Vi befinder os på randen af en generel sammenbrudskrise i verdens monetære system, nøjagtigt som Lyndon LaRouche advarede om. Vi er på det punkt, som han forudsagde i 1971: depression og fascisme, eller en ny retfærdig økonomisk verdensorden.

Massedemonstrationer mod nedskæringer. Men hvem vil føre an?

Man ser lige nu oprør overalt i verden i form af massedemonstrationer mod denne politik i Chile, Haiti, Irak, Pakistan, Libanon og blandt de tyske landmænd. Dernæst havde vi, på den ene side, valgsejren til præsident Alberto Fernandez og vicepræsident Cristina Fernandez de Kirchner i Argentina mod denne nyliberale politik, og på den anden siden en gentagelse af det af udenrigsministeriet støttede Maidan-kup, men denne gang rettet mod præsident Evo Morales i Bolivia – fordi Morales turde følge det kinesiske eksempel med at løfte befolkningen ud af fattigdom ved hjælp af videnskabelige fremskridt og endda forsøgte at springe frem til de mest avancerede teknologier.

De sociale virkninger af denne neoliberale økonomiske politik ødelægger landenes sociale strukturer over hele kloden. Fordi adskillige lande i G20 faktisk forsvare det britiske imperium – City of London, Wall Street og centralbankerne – er jeg bange for, at løsningen ikke kommer fra G20, der som den repræsentative organisation normalt forventedes at påtage sig omorganiseringen af systemet, da den systemiske krise udbrød i 2008.

Men det gjorde de ikke; de har gjort det værre siden da med deres politik. Dette er grunden til, at Lyndon LaRouche allerede i 1997 insisterede på, at kun kombinationen af USA, Rusland, Kina og Indien som de centrale repræsentative nationer vil være stærke nok til at indføre et nyt kreditsystem, et Nyt Bretton Woods system. Det strategiske samarbejde mellem Rusland og Kina er faktisk blevet styrket til et uhørt niveau, som et resultat af den mislykkede indsats for at påtvinge en unipolær verdensorden – som den nye inkarnation af det britiske imperium efter opløsningen af Sovjetunionen – og det vil vi høre mere om fra professor Ostrovskii.

Indien er rykket nærmere, og der er flere organisationer, der har udviklet sig – i virkeligheden som en modreaktion til dette imperium, nemlig BRICS, Shanghai Cooperation Organization, Bælte- og Vejinitiativet og andre. Så potentialet for et sådant samarbejde findes, men jeg er ikke sikker på, om man har en beredskabsplan til at lægge den rigtige løsning – et nyt Bretton Woods-system – på bordet, inden systemet sprænger. Man træffer alle slags foranstaltninger – bevæger sig væk fra dollaren; organiserer handel i bilaterale valutaer; opkøber guld; opretter cyber-valutaer. Men det er ikke tilstrækkeligt i forhold til problemet, fordi – og dette er ikke et punkt der kan diskuteres – hvis USA ikke er en del af løsningen, vil det kollapse. Og jeg tror ikke, at et sådant sammenbrud ville ligne Sovjetunionens opløsning. Det er mere sandsynligt, at der ud af et uorganiseret sammenbrud af det globale finanssystem ville opstå krig.

LaRouches fire love og præsident Trump

Hvad der i stedet kræves er iværksættelsen af Lyndon LaRouches fire love. Et globalt Glass/Steagall-system – bankadskillelse, hvor så godt som alle de udestående derivater og ubetalte

gældsposter afskrives. De kommercielle banker ville blive underlagt regeringsbeskyttelse, og derefter oprettes der i hver nation en nationalbank i traditionen efter Alexander Hamilton og Kreditanstalt für Wiederaufbau i Tyskland i efterkrigstidens genopbygningsperiode. For det tredje, et nyt internationalt kreditsystem; et nyt Bretton Woods. Og for det fjerde, internationalt samarbejde om et lynprogram for udvikling af termionuklear fusionskraft, rumforskning og -rejser, der fører til kolonisering af kosmos.

Jeg ved, at ledende skikkelser i Rusland og Kina er meget skeptiske over muligheden for at få USA med i den slags samarbejde jeg taler om. Jeg er bekendt med de nuværende forhindringer, men potentialet er der absolut.

Dette er hele årsagen til, at den britiske efterretningstjeneste, især GCHQ (Government Communications Headquarters), allerede i efteråret 2015 blev "alarmeret" om Trump-kampagnens pro-russiske holdning og kontakter. De sammensvor sig med Obamas amerikanske efterretningsapparat, fordi de med Trump opdagede potentialet for [amerikansk] deltagelse i et nyt system med suveræne nationalstater. I henhold til retningslinjerne fra H.G. Wells 'åbne sammensværgelse', der er dybt indgroet i tankegangen hos det britiske imperium, som har overtaget det amerikanske nyliberale etablissement – lugtede man den trussel, som Trump kunne udgøre for deres system. I disse kredse – det angloamerikanske militærindustrielle kompleks – som Trump for nylig angreb med navns nævnelse, har man givetvis haft mareridt efter at have hørt Trumps tale på FN's generalforsamling i år. Trump sagde: Ved at kigge rundt på denne store og flotte planet, er sandheden tydelig at se. Hvis du vil have frihed, så vær stolt af dit land. Vil du have demokrati, hold fast ved din suverænitet. Og hvis du vil have fred, hold af din nation. Kloge ledere prioriterer altid deres eget folk og deres eget land først. Fremtiden tilhører ikke globalisterne. Fremtiden tilhører patrioterne.

Denne anskuelse hænger faktisk perfekt sammen med ånden fra den Nye Silkevej, som er baseret på ideen om fuld respekt for hver nations suverænitet og accept af andres sociale systemer. Trumps erklærede syn er i harmoni med, ikke i modsætning til, Præsident Xi Jinpings vision: Et fællesskab for menneskehedens fremtid.

Imperialisterne reagerer med rædsel, søger krig

Denne form for tankegang er imidlertid en rædselsvækkende vision for kræfterne bag det britiske imperium, fordi den overvinder geopolitik, og den lægger grunden til en stræben efter det almene vel for menneskeheden.

Jeg mindes reaktionen fra Tysklands forsvarsminister, Ursula von der Leyen, dagen efter Trumps valgsejr i 2016. Hun sagde, at hun var dybt chokeret over at denne mand havde vundet. Den 1. december bliver hun formand for EU-Kommissionen. I en nylig tale i Konrad Adenauer Stiftelsen i Berlin fremstillede hun sin britisk inspirerede imperialistiske holdning ved at vende tilbage til en konfronterende koldkrigsretorik for afskrækkelse: "Europa må lære magtens sprog. Det må opbygge sine militære muskler" Mod hvem? Imod det hun kalder "autokratiske regimer", hvis "uhæmmede indkøbsture må stoppes", i en åbenbar reference til Kina. Von der Leyen lovede også at gennemføre en Ny grøn Aftale i løbet af de første 100 dage i embedet, ved at presse på for at brandbeskatte co2-udslip, så folk vil ændre deres adfærd. Med andre ord, på et tidspunkt hvor Merkel er i færd med at overdrage de sidste rester af suverænitet over Tysklands egen økonomi til EU, til skade for den tyske befolkning, agter von der Leyen at påtvinge en grøn økonomisk politik, der vil ødelægge enhver industriel økonomi i Europa, af årsager belyst af Lyndon LaRouche, og som vi kan tage op i diskussionen.

I lyset af den forestående finansielle/økonomiske katastrofe,

er det ligeså vanvittigt som ugennemførligt, når den tyske forsvarsminister, Annegret Kramp-Karrenbauer, meddeler, at hun ønsker at sende "Bundeswehr", Tysklands militærstyrker, til Stillehavsområdet som en modvægt til Kina, som hun for nyligt erklærede på Bundeswehrs akademi i München, hvilket passer perfekt med det koldkrigeriske syn, der blev udtrykt i det amerikanske forsvarsministeriums rapport, Indo Pacific Strategy, den 1. juni, 2019. Bundeswehr er ved at kollapse, så hvis den tyske økonomi bryder sammen, vil Bundeswehr have problemer med at udføre denne politik. Det er simpelthen rent vanvid.

Så, hvorfor sker alt dette? Er denne politik, der blot vil føre til krig med Rusland og Kina, er det i Tysklands interesse? Det er ikke andet end det britiske imperiums gamle geopolitiske dagsorden for "the Great Game" mod Rusland, under lord Palmerston og hans efterfølger, Halford Mackinder, den officielle ophavsmand til "geopolitik", den imperiale ide om at den som kontrollerer Eurasiens centrale dele styrer verden på bekostning af Atlanterhavets randstater. Hvilket blandt andet var det britiske imperiums reaktion på den transsibiriske jernbane i slutningen af det 19. århundrede.

Dette bras, ligesom Samuel Huntingtons onde bog, The Soldier and the State, hører til det påkrævede pensum for uddannelse af USA's kampstyrker, samt underholdningslitteratur for imperiefraktionen på begge sider af Atlanterhavet. Dette er det forældede tankesæt for et system i opløsning. Det er den tilbagestående geopolitiske tankegang om, at relationer mellem nationer er et nulsums spil. Når fortalere for dette system insisterer på en "regelret lov og orden" i stedet for international lov under FN's charter, mener de i virkeligheden Thrasymachos' retfærdighed i Platons "Republikken": At de love der gavner den stærke må gælde, og at denne magts dominerende rolle derfor må fastholdes.

Den Nye Silkevej ændrer historien

Efter at præsident Xi Jinping satte den Nye Silkevej på dagsordenen i Kasakhstan i 2013, et program der hænger nøje sammen med de udviklingsprogrammer som Lyndon LaRouche have arbejdet på siden begyndelsen af 1970'erne, er der blevet etableret en helt anderledes model for internationale relationer. Bælte- og Vejinitiativet (BVI) har udviklet sig til historiens største infrastrukturprogram. Omkring 157 nationer og 30 store internationale institutioner deltager i dette projekt, som har til hensigt at kopiere det program for at bekæmpe fattigdom, der med stor succes blev indført i Kina og andre udviklingslande.

Til trods for den voksende anti-Kina-kampagne fra de samme politikere, efterretningstjenester og tænketanke, der støtter kuppet imod præsident Trump, og som lægger en dæmper på EU, så havde Kinas Statsbaner, ifølge den kinesiske nyhedsportal Sina.com, 6.300 togrejser fra Kina til Europa i 2018, en stigning på 72 % sammenlignet med året før. Ud af disse returnerede 2.690 tog til Kina, en stigning på 111 %. Siden 2011 har Kina sendt mere end 11.000 godstog til Europa som del af BVI. I alt er 65 godsruter blevet åbnet mellem kinesiske byer, samt udvalgte ruter i 44 byer i 15 europæiske lande, sammenlignet med næsten ingen for 10 år siden (Figur 3)

Den travleste rute er Chungking-Duisburg, med 39 ankomne tog hver uge i Duisburg. Blandt byer i Europa, der betjenes af godstog fra Kina, er Hamburg, Nürnberg, Lyon, Madrid, Wien, Prag, Trieste, Budapest, Tilburg, men især Duisburg, der har fungeret som et center for godstrafik i Europa med adskillige destinationer derfra.

Foruden godstog, der kommer direkte til Europa fra Kina, bliver gods også fragtet ind på Europas landmasser via jernbaneruter fra de europæiske havne, hvoraf Piræus, Rotterdam og Hamburg i dag er de vigtigste med hensyn til søgående containere, der ankommer fra Kina (Figur 4).

Så, i stedet for at modsætte sig BVI, burde de europæiske nationer og USA benytte sig af Xi Jinpings tilbud om win-win-samarbejde, ikke kun på et bilateralt grundlag, men især om fælles operationer for store projekter, såsom den økonomiske genopbygning af det sydvestlige Asien, industrialiseringen af Afrika og Latinamerika, og ikke mindst moderniseringen af infrastruktur i USA og Europa.

Det monetaristiske finanssystem er ved at sprænges

For at tage fat på den umiddelbare fare for et sammenbrud af finanssystemet, må der gøres præcis hvad LaRouche i årtier har forlangt: Et nyt system må indføres af de amerikanske og europæiske nationer, som tilbageviser alle de ændringer af den globale monetaristiske finans- og handelspolitik efter 1971, som jeg indledningsvis nævnte. Og de må omgående indføre et nyt kreditsystem, et nyt Bretton Woods-fastkurssystem.

Ligesom det gamle Bretton Woods-system, som Churchill og Truman havde fordrejet væk fra Franklin Roosevelts intention om at afslutte kolonialisme, må det eftertrykkeligt omfatte langfristet kredit til lav rente for industrialiseringen af udviklingssektoren. Den kendsgerning at Kina, Rusland, Indien og mange andre lande allerede samarbejder med BVI, skaber grundlag for, at en sådan forandring absolut er gennemførlig. Hvis præsident Trump, der har afvist den britiske doktrin for geopolitik, kan bekæmpe det igangværende kupforsøg mod ham, og hvis justitsminister William Barr fortsætter sin efterforskning af kupmagerne, så vil det faktum, at der er en amerikansk præsident, som tilslutter sig princippet om suverænitet og patriotisme, bane vejen for at Europa slutter sig til perspektivet for en eurasisk økonomisk integration fra Vladivostok til Lissabon, som nyligt omtalt af præsident Putin.

LaRouches opdagelse

For at dette kan ske kræves den form for ændring af tankegangen i en betragtelig stor del af befolkningen i USA og Europa, som går til kernen i Lyndon LaRouches livsværk. Det kræver en afvisning af de underliggende aksiomer for den oligarkiske models tankemåde, og at erstatte dem med ideen om at mennesket adskiller sig fra alle andre arter i kraft af en åndelig egenskab, der nemmest kan betegnes kognition. Det er denne egenskab ingen dyr har, som gør mennesket i stand til igen og igen at gøre kvalitative opdagelser af hidtil ukendte fysiske principper, der øger menneskets magt over universet per person og per kvadratkilometer.

Den store russiske videnskabsmand Pjotr Kuznetsov anerkendte betydningen af LaRouches opdagelse af begrebet om potentiel relativ befolkningstæthed og den beslægtede ide om en stigning i energi-flux-tætheden i den produktive proces, som en målestok for samfundets varige bæredygtighed. Han forudså, at eftersom mange opdagelser har fået navn efter deres opdagere/opfindere, som Watt og Ampère, ville LaRouches begreb blive betegnet som "La" i fremtidens videnskab. At mestre denne videnskabelige metode er nøglen til at forstå hans succes med økonomiske prognoser.

Med en klarhed, uforlignelig med enhver anden vestlig videnskabsperson, identificerede Lyndon LaRouche den afgørende begrebsmæssige strid mellem den åndsforladte dårskab i de rene matematiske og lineære fysiske doktriner i den euklidiske tradition af Galilei, Ptolemæus, Kopernicus, Tycho Brahe, Newton, Euler og Cauchy, op til det 20 århundredes Russell, Wiener og von Neumann, i modsætning til den platoniske tradition af den anti-euklidiske videnskab fra Cusanus, Kepler, Fermat, Huygens, Leibniz m.fl.

LaRouche pegede på betydningen af det misforståede og angiveligt selvindlysende princip om den korteste afstand for brydning af lys, sammenlignet med det fysisk eksperimentelle

princip om korteste tid, og Leibniz' udvidelse af dette til sit eksperimentelle almengyldige mindste aktionsprincip, som beviset på at enhver, virkelig ny, opdagelse af hidtil ukendte fysiske principper kun kan komme fra den anden tradition.

Grunden til at LaRouches værker er så afgørende for videnskab i dag er, at de anviser en metode til at fastlægge en vej til det næste, absolut nødvendige, højere niveau af opdagelse, ved at sætte en videnskabsmand ind i en riemannsk tankemåde, der giver en ikke-deduktiv løsning på paradokser i almindeligt anerkendte antagelser.

Lyndon LaRouche er helt enestående, ved at han har påvist overgangen mellem relativistisk fysik og det menneskelige sinds kreativitet, som sådan, og forbindelsen af dette domæne til klassiske former for kunst og statskundskab. LaRouche beviste til fulde, at det kun er gennem klassiske former for poesi, drama og musik, at disse åndsevner, der er i stand til at skabe gyldige hypoteser om nye indsigter i universets lovmæssighed, udvikles. Thi, det er i musik, poesi og drama, at de samme kampe mod reduktionistiske og deduktive begreber må udkæmpes, og det er derfor, at egenskaben ved metafor, ironi og Wilhelm Furtwänglers ide om at "spille mellem noderne" er så afgørende for at opløfte sindet til denne højere riemannske tankemåde.

Med dette følger opøvelsen af følelserne ud af den sanselige og verdslige verden, op til niveauet af "agapisk", menneskekærlig lidenskab.

Mens den oligarkiske samfundsmodel og menneskesyn reducerer individet til et hedonistisk, begærligt væsen, der nemt kan manipuleres og acceptere rollen som en undersåt af Thrasymachos' lov og ordensbaserede magt, er det den kognitive, erkendelsesmæssige, oplevelse forbundet med klassiske former for komposition, der frigør individet ved at fremmane åndens skønhed og slippe den form for agapisk menneskekærlighed løs, som er nødvendig for at vælge det Nye

Paradigme for én menneskehed, og forlade den snæversynede, onde søgen efter en privilegeret klasses påståede geopolitiske interesser på bekostning af de lavere klasser.

Stiftelsen for LaRouches Arv

Det er for den rigdom, der er uden sidestykke, og betydningen af Lyns livsværk for at løse vor tids eksistentielle udfordringer samt visionen for en sand menneskelig fremtid for menneskeheden, at jeg vil bekendtgøre, at vi netop har oprettet Stiftelsen for LaRouches arv, hvis mål er at offentliggøre hans samlede værker, samt at skabe en renæssance med studier af hans ideer overalt i verden.

Jeg vil invitere Jer alle til at tage aktiv del i dette foretagende. Lyndon LaRouche var den mest menneskekærlige, agapiske, person jeg nogensinde har mødt. Han var en mand der lod forsynet råde, fordi han levede sit liv i samhørighed med historien og universets love. Han lever i evighedens samtidighed.

Et særdeles værdifuldt historisk øjeblik

Vi er ved et meget værdifuldt historisk øjeblik, og det er fuldt af utrolige udfordringer. Det Nye Paradigme, visionen om en fuldstændig ny epoke for menneskeheden, er imidlertid inde for rækkevidde. Lad os være den afgørende faktor til at virkeliggøre dette. Lad os udkæmpe denne krig for en smuk fremtid for menneskeheden med en lidenskabelig kærlighed til mennesket, ligesom Lyn havde. Han er ikke sammen med os i dag i egen person, men hans ånd er med os. Og på dette utrolige tidspunkt, fordi et imperium er ved at bryde sammen, og slår fra sig for at ødelægge verden, snarere end at tillade det Nye Paradigme at vokse frem.

Vi tror imidlertid på menneskets iboende godhed, og lad os derfor kigge frem på menneskeheden om 100 år; lad os kigge på menneskeheden med Lyndon LaRouches sind.

Vi vil have fusionskraft, energisikkerhed, råstofsikkerhed. Vi vil have landsbyer på Månen, vi vil have byer på Mars. Og vi vil have etableret et fællesskab for menneskeheden. På trods af alt det ukendte i vores meget store univers – to milliarder galakser er hidtil blevet opdaget – med denne metode vil menneskeheden blive en udødelig art.

Berlinmurens fald, anden chance for en gunstig mulighed Schiller Instituttets konference, 9. november 2019 1989 – Berlinmurens fald og en mistet mulighed 2019 – En anden chance for en stor mulighed

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Vi fejrer i dag et tredobbelt jubilæum: 30-årsdagen for Berlinmurens fald; Friedrich

Schiller, den store tyske frihedsdigters 260-års fødselsdag; og 35-årsdagen for grundlæggelsen af Schiller Instituttet. Og når sådanne tre jubilæer falder sammen, er det faktisk værd at se tilbage på, hvordan de hænger sammen.

Nu om dage kan mange mennesker ikke engang huske murens fald, fordi de enten ikke var født endnu, eller fordi de var for unge til at følge med i det. Men det er virkelig vigtigt at lære lektien om hvad der skete dengang, og hvad der gik galt, i forhold til den situation som vi har i dag.

Jeg kan huske mange af begivenhederne, som om det var i går, fordi vi ikke bare stod på sidelinjen og så på, men vi befandt os midt i disse begivenheder og prøvede på at forme dem med vores ideer.

Der gives næsten ikke eksempler på en større forskel mellem den officielle fortælling om, hvad der skete i forbindelse med den tyske genforening og murens fald, [og hvad der egentligt skete]: Den officielle fortælling er en ting, og hvad der virkelig skete er noget ganske andet. For hvis man lytter til den officielle fortælling, så var dette demokratiets sejr over kommunismen, friheden over diktaturet, og Fukuyama, historikeren, sagde to år senere, da Sovjetunionen faldt sammen, at dette var slutningen på [verdens-]historien. Og opfattelsen var generelt, at hele verden ville tage den vestlige model for "demokrati" til sig, herunder menneskerettigheder og det parlamentariske system, og at det simpelthen bare ville gå den vej.

Imidlertid advarede jeg i mange taler i 1990 om, at hvis man agtede at presse en ligeså falleret vestlig liberal model ned over det sammenbrudte kommunistiske økonomiske system, vil man over en vis periode kunne opleve et opsving, men at det til sidst ville føre til et meget, meget større sammenbrud af systemet. Og jeg tror, at det er præcist der hvor vi er i dag.

Hvis man betragter verden rundt om på hele kloden, har man et

system i fuldstændig uorden: Se på massedemonstrationerne i Chile, i Irak, i Libanon, se på de 'gule veste' i Frankrig; se på hvad der foregår med Brexit; de tyske landmænd er i total oprør. Efter min mening er det faktisk første gang i historien, at det sker samtidigt i alle hjørner af verden. Og jeg tror virkelig, at det i dag er sandt hvad Leibniz sagde i slutningen af 1600-tallet: Han sagde, at hvis hele verden på et tidspunkt bliver domineret af utilitarisme, vil det komme til en verdensrevolution.

Det vestlige etablissemments intentioner i '89 – og især efter Sovjetunionens sammenbrud i '91 – om at påtvinge verden en unipolær orden, hvilket var denne idé om "demokrati-som-det-eneste", har åbenlyst givet tilbageslag. De prøvede at påtvinge denne unipolære verdensorden med regimeskifte-operationer, med farverevolutioner, med interventionskrige; og ideen om at historien op til dette punkt, i det væsentlige, kun drejer sig om den atlantiske sektor. Men tilbageslaget mod denne indsats for at påtvinge en unipolær verden har ført til fremgangen for en hel række forskellige nationer, Rusland, Kina, Indien, og andre asiatiske nationer. Det har ført til en helt anden selvforståelse i Afrika. Det har øget kløften mellem de rige og de fattige på en sådan måde, at det ikke længere er bæredygtigt. Middelklassen forsvinder.

Så hvis man tager dette i betragtning, og spørger sig selv hvordan vi er nået til den såkaldte "enden på historien", demokrati overalt, og så de gigantiske omvæltninger, som finder sted lige nu? Nuvel, '89 var det man på tysk med rette kunne kalde en "Sternstunde der Menschheit", hvilket betyder en enestående chance [for forandringer] i historien, en "stjernestund for menneskeheden." Og det var et af disse store øjeblikke, hvor man faktisk kunne forme historien, fordi kommunismen var forsvundet, og man kunne have indført en fredelig verdensorden i det 21. århundrede. Og den vision havde vi:

Allerede i '84, da Sovjetunionen afviste hans tilbud om SDI

(Strategiske Forsvarsinitiativ –red.), efter at præsident Reagan havde gjort det (SDI) til den officielle amerikanske politik, forudsagde Lyndon LaRouche, at hvis Sovjetunionen ville fastholde deres daværende politik, hvilket var en indsats for militær dominans, og 'primitiv akkumulation' imod deres egen økonomi, ville Sovjetunionen kollapse i løbet af fem år. Og det skete: Lyndon LaRouche, der også iagttog de økonomiske vanskeligheder i Comecon-landene, forudsagde i 1988 den snarlige tyske genforening, samt at det [gen-]forenede Tyskland skulle udvikle Polen med vestlig teknologi som en model for at omdanne hele Comecon.

Da muren faldt – i grunden efter de tiltagende mandagsdemonstrationer – var vi faktisk de eneste, der havde en forestilling [om det]. Husk tilbage på den utrolige glæde – folk dansede på Berlinmuren, da den blev åbnet, og det var et utroligt øjeblik med en potentiel forandring i historien. De officielle dokumenter fra den tyske regering, der blev offentliggjort et par år senere, viser, at til trods for at tysk genforening var det primære mål for tysk politik, havde man ingen beredskabsplan! De troede i virkeligheden ikke, at det nogensinde ville ske! Ingen troede for alvor på, at Sovjetunionen ville forsvinde. Men vi havde en idé om det, og hr. LaRouche foreslog første gang i 1988, at det genforenede Tyskland skulle udvikle Polen, og jeg skrev en løbeseddel, der blev offentliggjort i midten af november 1989, "Kære Tyskland, gå videre med selvtillid," og jeg foreslog nøjagtigt dette, at vi med vestlig teknologi skulle udvikle Polen og de andre Comecon-lande.

Dette var naturligvis endnu ikke blevet til politik, men Helmut Kohl, Tysklands kansler på det tidspunkt, tog et første 'baby-skridt' i retning af suverænitet, ved den 28. november, et par dage efter min løbeseddel, at offentliggøre et 10-punkts program, som endnu ikke var ideen om genforening, men en konfederation af de to tyske stater.

To dage derefter, den 30. november, blev Alfred Herrhausen,

lederen af Deutsche Bank på det tidspunkt, myrdet af en meget tvivlsom – sandsynligvis ikke eksisterede – "tredje generation" af terrororganisationen Røde Armé Fraktion. Det er i det mindste et spørgsmål, der stadig skal undersøges af historikere. Men det var et budskab til Kohl, "vov ikke på at gå i retning af tysk suverænitet."

På det tidspunkt kom der en voldsom reaktion: [Den daværende britiske premierminister] Margaret Thatcher igangsatte denne kampagne for "Det fjerde Rige"; den franske præsident Mitterrand krævede, at Tyskland skulle opgive D-marken og indføre Euroen; Bush Sr. krævede selvbegrænsning af Tyskland gennem yderligere integration i NATO og EU, accept af Maastricht-traktaten, og dermed det regime med nedskæringer der nu fører til sprængningen af EU, spændingerne mellem øst og vest, nord og syd.

Vi foreslog den produktive 'Paris-Berlin-Wien-trekant', som var ideen om at bruge vestlig teknologi til at transformere landene i Østeuropa, og dybest set bruge deres produktive potentialer til at modernisere og integrere med Europa. Det første sådant forslag offentliggjorde vi i januar 1990, og da Sovjetunionen kollapsede i '91 udvidede vi straks idéen om den produktive trekant til hele Eurasien for at forbinde de produktive befolkningscentre i Europa med dem i Asien gennem udviklingskorridorer, og vi kaldte det for 'Den eurasiske Landbro', Den nye Silkevej. Dette skulle også [danne basis for] den fredelige verdensorden i det 21. århundrede.

Naturligvis brød de neo-konservative, som ønskede at påtvinge deres unipolære verdensorden, løfterne de havde givet til Gorbatsjov, om, at NATO aldrig ville blive udvidet til Sovjetunionens grænser. I '91 offentliggjorde CIA ifølge en tysk avis en rapport om, at Rusland havde en bedre uddannet arbejdsstyrke og flere naturressourcer end USA, og at landet derfor ville blive en konkurrent på verdensmarkedet, hvis man tillod økonomisk udvikling. Derfor skulle den økonomiske udvikling afværges.

Hvad der trådte i kraft var chokterapien fra Jeffrey Sachs, den samme Jeffrey Sachs, der nu befinder sig midt i den grønne klima-finansieringssvindl.

George Soros var involveret i en enorm hjerneflugt fra Rusland og de øvrige tidligere sovjet-lande, og i Tyskland forsøgte de virkelig at sprænge potentialet for et godt forhold til Rusland på det tidspunkt. Den 8. marts 1990 var den sidste samling i DDR's 'Volkskammer' [parlamentet i Østtyskland]. De skabte 'Treuhand Anstalt', som senere skulle blive til den største industrielle bedrift i verden. Og de skulle angiveligt beskytte DDR's statsejede ejendom, men et 'koldt kup' blev udført: Allerede den 26. juni 1990 offentliggjorde De Maizière-regeringen vedtægter, der alene handlede om "privatisering" og "omorganisering" af de statsejede industrier.

I august 1990 blev Detlev Karsten Rohwedder, som var en meget god og effektiv industrialist, udpeget til at foretage en omlægning af førnævnte 'Treuhand', og han havde en fremragende forståelse af kravene til realøkonomien, så han satte genopretning før privatisering med det primære formål at beskytte arbejdspladserne fra de tidligere statsejede virksomheder. Straks kom han under ondskabsfulde angreb fra de britiske og amerikanske investeringsbanker, der beskyldte ham for at blokere for udenlandske investeringer. Den 1. april 1991 blev han skudt af den samme tvivlsomme, sandsynligvis ikke eksisterende, "tredje generation" af 'Rote Armé Fraktionen' af den terroristiske Baader-Meinhof-gruppe. Han blev erstattet af Birgit Breuel, en datter af Alvin Münchmeyer, hvis bank har en meget dyster historie, idet den var med til at finansiere NSDAP [nazist-partiet] i 30'erne sammen med Harriman i USA og Montagu Norman, bankdirektør for Bank of England.

Hvad der skete, var en gigantisk ekspropriation af den østtyske befolknings ejendom. Pludselig betød alle disse menneskers livsværk intet; det blev erklæret værdiløst; og

dette er et chok, som disse mennesker i det tidligere Østtyskland ikke er kommet sig over den dag i dag. Og jeg vil sige, at denne ekspropriation har spillet meget ind på det faktum, at vi nu har fået fremkomsten af Alternativet for Tyskland (AfD), en populistisk organisation som imidlertid har en masse af alle de onde elementer, højreekstremisme, hvis ikke værre – fascistiske elementer – i sig.

Se, etablissementet udnyttede grundlæggende det faktum, at kommunismen var forsvundet, og der skete noget nyt. Da Sovjetunionen stadig eksisterede, så oligarkiet i Vesten stadig et vist behov for videnskabelig og teknologisk fremgang, for dybest set at holde trit med våbenkapløbet i Den kolde Krig, af årsager, der allerede var blevet formuleret af Machiavelli: At man altid skal forblive på samme teknologiniveau som ens modstander, eller være foran.

Men med Sovjetunionens sammenbrud gik det britiske imperium ind i en absolut ubændig deregulering af de finansielle markeder, og de gik tilbage til den gamle oligarkiske tankegang om befolkningsreduktion, og at holde befolkningen i tilbagestående, og især efter at det lykkedes at eliminere Glass/Steagall-loven i USA i 1999, fik vi en fuldstændig, uhæmmet deregulering af de finansielle markeder på bekostning af industrien og velfærden, til fordel for spekulanternes profitmaksimering.

I juli 2007, da den anden ejendomsmarkedskrise brød ud – faktisk en uge før – optog Lyndon LaRouche en verdensberømt video, hvor han sagde, at "Dette system er absolut færdigt, og alt hvad vi vil se nu er, hvordan de forskellige aspekter kommer til at manifestere sig". Og som et resultat af det faktum, at folk ikke lyttede til ham, fik vi så det store systemiske nedbrud i 2008. Intet blev gjort af centralbanker for at eliminere de grundlæggende årsager til dette nedbrud, og derfor står vi nu, ca. 11-12 år senere, overfor en endnu værre krise, fordi det eneste man lavede var kvantitative lempelser, nulrenter, negative renter, og i dag ser man et

sammenbrud af hele systemet, i meget, meget værre grad end i 2008.

Men i mellemtiden udviklede sig også en anden tendens: I forbindelse med vores forslag til den 'Eurasiske Landbro', arrangerede vi konferencer og seminarer på fem kontinenter. I '96 var der en stor konference i Beijing, hvor jeg forelagde vores forslag om at bruge den Eurasiske Landbro som hjørnesten for en ny verdensøkonomisk orden, og på det tidspunkt erklærede Kina, at den Eurasiske Landbro skulle være det strategiske mål inden år 2010. Men så kom naturligvis krisen i Asien i '97. I '98 kom den russiske statsbankerot, og disse lande – de asiatiske lande – blev tvunget til at udvikle et alternativ for at forsvare sig selv. Og siden da har der udviklet sig en hel række organisationer: BRICS, Shanghai Cooperation Organization, Global South; og Schiller Instituttet fortsatte med at afholde konferencer med forslag om, at den Eurasiske Landbro skulle blive til en 'Verdenslandbro', der forbinder alle fem kontinenter.

I 2013 i Kasakhstan annoncerede præsident Xi Jinping så den Nye Silkevej. Og i de forløbne seks år siden da, er dette blevet det største infrastrukturprojekt nogensinde i historien. Det har allerede fået tilslutning fra 157 nationer og 30 store internationale organisationer. De har skabt et nyt paradigme, der er baseret på respekten for national suverænitet og ikke-indblanding i de andres landes sociale system. Det er en model for samarbejde, som ifølge præsident Xi Jinping er åben for samarbejde med enhver nation på planeten.

Når man ser rundt omkring på kloden er der demonstrationer i mange lande, mange af dem er større end 'mandags-demonstrationerne' i DDR. i '89, og nogle af dem er ikke så fredelige som de var. Vi konfronteres også med eksistentielle farer: Det udgår især fra narkokartellerne, hvis man betragter situationen i Mexico, eller hvis man ser på de overvejende Soros-sponsorerede farverevolutioner, såsom i Hongkong og

andre destabiliseringer rundt om i verden. Det er i realiteten de samme kræfter, der står bag kuppet mod præsident Donald Trump, siden 2016. Men der er også en modbevægelse. Den kriminelle efterforskning af kupmagerne mod Trump ledes af justitsminister William Barr.

Så 30 år efter murens fald er vi præcist på det punkt, som jeg har påpeget i mange taler, at hvis man påtvinger det liberale system, så vil man få et langt større sammenbrud, og det er præcis, hvad vi ser i dag. Men vi har også den nye konstellation med Bælte- og Vejinitiativet og præsident Trump, som mange gange har sagt, og bevist gennem sine handlinger, at han ønsker at forbedre forholdet til Rusland og Kina. Så faktisk oplever vi lige nu den store chance igen i 2019, men hvad der [nu] må ske, for at tage ved lære af hvad der gik galt for 30 år siden, er, at de fire [stor-]magter – USA, Rusland, Kina og Indien – skal gennemføre Lyndon LaRouches recept:

- Vi skal have en global Glass-Steagall, adskillelse af bankerne. Kasinoøkonomien må slutte, og dette bør ske inden sammenbruddet for alvor kaster verden ud i kaos.
- Derefter har vi i brug for en nationalbank efter Alexander Hamiltons principper i ethvert land.
- Der er brug for en ny Bretton Woods-aftale, et nyt kreditsystem til at finansiere internationale projekter under Bælte- og Vejinitiativet.
- Og vi er nødt til at have en forøgelse af produktiviteten i økonomierne gennem et fælles lynprogram til realisering af fusionskraft, samt internationalt samarbejde om rumfart og -forskning.

Nu må disse lande – de fire stormagter – gå sammen med andre lande om den økonomiske genopbygning af Sydvestasien, som er blevet ødelagt af disse interventionskrige; og vi har brug for industrialiseringen af Afrika, fordi dette er den store udfordring for hele menneskeheden. Vi må få bugt med geopolitik, og vi må samtykke i hvad præsident Xi Jinping har

foreslået igennem mange år: Et fællesskab for hele menneskehedens fremtid.

Dette skal dog kombineres med en renæssance af klassisk kultur, og det er derfor at Schiller Instituttets rolle og ideerne fra Friedrich Schiller er så absolut uundværlige. Det var principielt for Schiller Instituttet, da det blev grundlagt i 1984, at en ny økonomisk verdensorden i virkeligheden kun kan lykkes, hvis den kombineres med en klassisk renæssance. Vi har brug for en dialog mellem de bedste traditioner indenfor alle kulturer, og for europæisk civilisation betyder det, at det smukke menneskebillede, som det blev udtrykt af Friedrich Schiller, og som det blev fejret af Beethoven i 'Ode til Glæden' i den niende symfoni, må blive grundlaget for vores uddannelsessystem og vores sociale liv. Fordi hvert menneske, ifølge Schiller, har potentialet til at blive en smuk sjæl, og hans definition af dette er, at ethvert menneske potentielt kan blive et geni. Han har en idé om, at ethvert menneske har en ubegrænset evne til selvforbedring, intellektuelt og moralsk.

Så hvis man ser på det, har den liberale model ikke bare fejlet økonomisk, men også kulturelt. Hvis man ser på narkotikaepidemien, for eksempel i USA, grimheden i ungdomskulturerne, volden i den såkaldte "underholdning", skoleskyderier og lignende ting, er det meget, meget tydeligt, at hvis Vesten ønsker at overleve, er der brug for en æstetisk uddannelse. Præsident Xi Jinping har sagt ved mange lejligheder, hvor vigtig han betragter den æstetiske uddannelse, fordi den fører til et smukt sind og en smuk sjæl, og det er kilden til skabelsen af store kunstværker.

Så, I USA og Europa må vi til at genskabe de bedste traditioner for humanisme og klassisk kunst; i traditionen fra den italienske renæssance, de tyske klassikere, musikken fra Bach, Mozart, Beethoven, Schubert, Schumann, Verdi og andre. Dette er ikke en mulighed: Det er en nødvendighed. Civilisationer er forsvundet, og hvis man går til museerne, er

de fulde af eksempler på nationer, kulturer og civilisationer, som moralsk var for anløbne til at klare sig. Europa og USA kunne muligvis helt forsvinde! Og dette siger jeg ikke som en pessimistisk prognose, men som et incitament for os til at ændre vores vaner og antagelser. Vi er nødt til at genskabe vores civilisation baseret på de høje idealer fra de store digtere, som Schiller, hvis 260 års fødselsdag vi fejrer i dag.

POLITISK ORIENTERING den 21. november 2019: Regimeskifte og modkup verden rundt. Schiller Instituttets konference sætter LaRouche på dagsordenen.

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

**At drage læren af den
forspildte chance i 1989 –
denne gang kan det blive
anderledes**

**Schiller Instituttets
ugentlige webcast med Helga
Zepp-LaRouche den 10 november
2019**

Hvad var det i virkeligheden der skete i 1989, da Berlinmuren faldt, og hvad kan vi lære af at undersøge begivenhederne i denne historiske periode? Ved en gennemgang af hvad der rent faktisk skete for tredive år siden, da Berlinmuren blev revet ned, i modsætning til den officielle fortælling fremsat af de neoliberale og geopolitikere, taler Helga Zepp LaRouche lidenskabeligt for, hvorfor det vil være anderledes denne gang. Chancen for verdenshistoriske forandringer findes kun kortvarigt, men denne gang, siger hun, er lejligheden gunstigere. I modsætning til 1989, hvor alene kræfter, der var tilknyttet hendes mand, Lyndon LaRouche, og Schiller Instituttet, havde en strategisk plan, er der i dag Bælte- og Vejinitiativet og en voksende erkendelse af, at der kommer et nyt [finansielt] krak, og at det vil være dødbringende at holde fast ved det gamle paradigme, der blev påtvunget [verden] af det britiske imperium.

Hun præsenterer de afgørende spørgsmål fra 1989, som en der selv deltog i dem, og forklarer hvordan det britiske imperium overlevede dengang ved hjælp af mord, trusler og korrupsion, herunder fængslingen af hendes mand. Men det nye paradigme

der dukker op globalt, udformet på basis af LaRouches ideer, ses i stigende grad som den eneste levedygtige mulighed i dag, hvor faren for et nyt krak er øget. De, der forsvarer den gamle orden i Europa og USA, bliver i stigende grad afsløret, idet efterforskningen af Russiagate's oprindelse dagligt frembringer flere beviser.

Nu er tiden inde til at læse Schillers værker, sagde hun, for at blive opmærksom på potentialet for hvert menneske – inklusive dig selv! – til at blive en smuk sjæl, og bruge denne opdagelse til at blive en kraft til at skabe historie, og sikre at menneskeheden ikke går glip af denne mulighed.

Kongressens falske rigsretssag blokerer for en reaktion på finanskrisen

Den 4. november (EIRNS) – Parlamentets formand Nancy Pelosi politiske aktionsudvalg er Demokraterne i Kongressens mest givtige kilde til kampagneindsamling. I tredje kvartal i år har de "demokratiske milliardærer" der kræver, at præsident Donald Trump tvinges ud af embedet, anført af George Soros med 16 millioner dollars, hældt i kampagnekassen. I begyndelsen af september har Pelosi, der i flere måneder havde stået imod forsøget på at anklage Trump uden "tværpolitisk støtte,"

skiftet mening og bekendtgjort en skinproces, som de demokratiske ledere kalder en rigsretssag.

Pelosi kan ikke tale imod det nu. I stedet kritiserede hun i et interview den 1. november til Bloomberg kraftigt de demokratiske kandidater til præsidentembedet for lignende humbug – ved at fremlægge vanvittige “programmer”, som helt sikkert vil tabe i 2020. Sygeforsikring for alle og en ny grøn aftale afvises af vælgerne i Midtvesten, sagde hun til Bloomberg. “Som venstreorienteret liberalist fra San Francisco kan jeg sige til disse mennesker: Hvad tænker I på? ... I kan spørge venstrefløjen – de er utilfredse med, at jeg ikke er socialist”. Nyhedstjenesten rapporterede, at “Pelosi udtrykte også bekymring over vælgernes reaktioner på den Grønne nye Aftale ... der kræver omfattende, hurtige reduktioner af CO2-emissioner. ”Der er meget stærk modstand mod den Grønne nye Aftale, fordi det er om 10 år – ikke mere fossilt brændstof. Virkelig?” sagde hun.”

Formandens kritik af de demokratiske kandidater lød nærmest som præsident Trumps stærke kritik af hende. Ingen af delene kan nægtes. Det er ikke kun de demokratiske kandidater.

Hele Kongressen, i kløerne på det demokratiske partis lederskab, spilder nationens kostbare tid – stillet over for både en kommende krise, der er værre end sammenbruddet i 2008, og en forværret epidemi med narkotikamisbrug – med en forfalsket rigsretssag. Alle dens processer med lukkede døre og selektive lækager til meddelagtige medier har til formål at bringe præsident Trumps meningsmålinger ned; anklage ham for “lave meningsmålinger og mindre embedsmisbrug”, og føre præsidentkampagne med en rigsretssag. Fox News er med i spillet og har forsætligt fordrejet nyhedsindslag om sin egen nationale afstemning, der faktisk viste, at støtten til rigsretssagen var lavere end en måned tidligere.

Og mens de gør det, foretager den amerikanske centralbank, Federal Reserve, dagligt voksende akutte indsprøjtninger af likviditet til banksystemet, som pludselig har brug for dem

hver dag for første gang siden 2008. De holdes hemmelige for den amerikanske offentlighed af de fleste af medierne. Den enorme 16 billioner \$ store boble af amerikansk virksomhedsgæld, der vokser med mere end 1 billion \$ pr. år, udløser nu røde advarselsslamper fra eksperter over hele verden. Nedenunder er der en økonomi i recession med tilbagegang for industri- og fremstillingsvirksomhed siden slutningen af 2018.

Vi har brug for en nødforanstaltning til at genindføre Glass/Steagall-loven for at isolere Wall Streets spekulative kasino fra de kommercielle banker, så de kan gendanne produktive udlån. Dette er kun den første af Lyndon LaRouches "Fire love for at redde USA."

Men Glass-Steagall er i store træk opgivet af "progressive" demokrater i denne Kongres; og af de ti kongresmedlemmer, der har stillet op som præsidentkandidat, er der kun en – rep. Tulsi Gabbard – som støtter det, og ingen har ført kampagne for det.

Med dette forræderi, hvor de hårdt forsøger at bringe præsident Trumps meningsmålinger ned med en rigsretssag, sænker de deres egne. En, forretningsmand Andrew Yang, fortalte i går til CNN: "Hele landet bliver revet med af denne rigsretssagsproces. Og ... vi vil ikke have skabt en reel sag for det amerikanske folk."

Det er meget værre end dette. De handler for at sabotere præsidentens samarbejde med Mexico mod narkotika- og våbenhandelskartellerne; hans Måne-Mars-mission for NASA; hans – og deres egen! – evne til at handle efter Lyndon LaRouches love for økonomisk genopretning under et finanskarak. Nogle demokrater må bryde gelederne, og Kongressen må udføre det presserende arbejde for landet.

Folk er i globalt oprør over det faldefærdige neoliberale system

Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche den 3. november 2019

Helga indledte sin ugentlige webcast med at insistere på, at folk faktisk bør se præsident Trumps rally i Tupelo, Mississippi, da man her vil se en helt anden dynamik, end hvad der formidles i medierne og af hans modstandere. Et betydeligt udsnit af de amerikanske vælgere reagerer entusiastisk på hans præsentationer, idet han fortsætter med at betone afslutningen på krigene, der blev indledt af Bush og Obama, alt imens han bekæmper sammensværgelsen, der føres imod ham. Hun kaldte demokraternes pres for en rigsretssag for et "højrisikabelt spil... som kan give bagslag."

Det vi gennemlever er et utroligt historisk øjeblik, et endeligt opgør mellem millioner over hele verden der er vrede, og som i USA bliver mobiliseret af Trump imod det britiske imperium, der har taget Det Demokratiske Parti [som gidsel]. Hun mindede seerne om, at hendes mand – da Trump blev valgt – sagde, at dette ikke var en amerikansk, men global begivenhed, hvilket vi ser nu med masseprotesterne, der pågår verden rundt. Hun gennemgik udviklingen omkring rigsretssagen, herunder bedraget med Schiffs "whistleblower". Hun pegede på

fremskridtene i Syrien, der er baseret på et samarbejde mellem Trump og Putin, samt handelssamtalerne med Kina, for at vise hvad det er som Trump gør, der forårsager hysteriet bag rigsretssagen.

Da hun gennemgik det igangværende finansielle/økonomiske sammenbrud samt de åndssvage løsninger der er foreslået af Lagarde, Carney m.fl., og som kun vil gøre ondt værre, pegede hun på de enestående løsninger, der er blevet udviklet af hendes mand Lyndon LaRouche. For Jer, vore seere, er tiden ikke til passivitet, konkluderede hun, men til nu at blive involveret og støtte vores organisation.

POLITISK ORIENTERING den 31. oktober 2019:

Massestrejke i gang: Chile, Libanon, Tyskland, Argentina og Storbritannien. Og USA?

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

APEC og COP25 er aflyst – det gamle paradigme er brudt sammen, og vi må bygge det nye

Den 30 oktober (EIRNS) – Enhver der stadig måtte have den misforståelse, at verden på en eller anden måde “klarer sig”, uden behovet for at skulle påtage sig noget personligt ansvar for handling, må vågne op og se på verden som den er i dag, “fra oven”, som man siger.

I dag kollapsede nationen Chile og “Chile-modellen” i bund og grund, som City of London og Wall Street elskede. Præsident Sebastián Piñera, med millioner af mennesker på gaden der kræver en afslutning på den økonomiske model, som blev indført for 45 år siden af det fascistiske Pinochet-diktatur og hans kontrollører af “Chicago Boys”, bekendtgjorde her til morgen, at topmødet i den Økonomiske Samarbejdsorganisation for Asien og Stillehavsområdet (APEC) mellem statsoverhovederne fra 21 lande fra Stillehavsområdet, planlagt til den 16.-17. november i Santiago, er blevet aflyst.

Derudover er også FN’s klimakonference, COP25, den centrale institution i den økofascistiske bevægelse for at afvikle industriel udvikling og reducere verdens befolkning, der er planlagt den 2.-13. december i Santiago, også blevet aflyst. Ikke alene er stakkels Greta Thunberg og tosserne i Extinction Rebellion fortvivlede, men Bank of Englands bankdirektør, Mark Carney, der står i spidsen for det folkemorderiske grønne finansinitiativ, river sig selv i håret.

Denne masseopstand mod den ondartede nedskæringspolitik i Chile er ikke en isoleret begivenhed. Faktisk oplever alle dele af verden en eller flere sådanne omvæltninger, hvoraf mange er ganske voldelige.

Hariri-regeringen i Libanon trak sig tirsdag den 29. oktober, da befolkningen kræver en afslutning på den sekteriske opdeling af nationen, der er udartet i massekorruption og økonomisk forfald. Iraks regering bryder sammen, da store dele af befolkningen har haft begrænset adgang til elektricitet og endog vand, siden ødelæggelsen af dens land for to årtier siden af George Bush og Tony Blair. Argentina har nedstemt IMF's marionetregering under Mauricio Macri, med de sejrrige tilhængere af den nye regering, der vifter med chilenske flag i solidaritet. Overalt i Europa kollapser de gamle etablerede partier, der har regeret siden Anden Verdenskrig, uden lederskab i sigte til at vende den økonomiske nedgang.

Måske tror du, at du er sikret, fordi du har en god pension? Disse pensioner er investeret i spekulative papirer, som er ved at forsvinde. Den amerikanske centralbank, der har trykt penge med en hastighed, der ikke er set siden sammenbruddet i 2008, forsøger krampagtigt at holde »bankerne, der er for store til at gå ned«, oven vande i et par uger eller måneder mere, med en tilførsel på over 100 milliarder dollars dagligt, og tallet er stigende. Men den finansielle boble, der nu er på 1,5 billiarder dollars, en halv gang større end i 2008, kan ikke "reddes" denne gang. Ti år med nulrente og "kvantitative lempelser" (QE) for billioner af dollars har kun gjort realøkonomiens bankerot langt værre.

Og alligevel er løsningen på dette problem tættere på at blive gennemført end på noget andet tidspunkt i nyere tid. Lyndon LaRouche advarede for 50 år siden om præcis disse katastrofer, såfremt hans kloge ord blev ignoreret: Stop finanssystemets omdannelse til et globalt kasino for spekulativt affald; gendan det hamiltoniske "Amerikanske System" med statslig kredit til realøkonomien; samarbejd internationalt for at nå ud til Månen, Mars og videre; og iværksæt et lynprogram for at gøre fusionsenergi tilgængeligt for hele menneskeheden.

En ønskedrøm? Langt fra. Med Donald Trump har vi for første gang siden Jack Kennedy en præsident, der tror på

videnskabeligt fremskridt; som atter har forpligtet nationen til et Måne-Mars-program; der afviser den falske britiske myte om "overbefolkning", som styrer den grønne dagsorden; der er modstander af, at vores børn bliver overmedicineret; og som insisterer på, at Amerika skal være venner med Rusland, Kina og alle nationer, der tror på fremskridt for deres folk.

Derfor er der en hektisk indsats for at starte en rigsretssag mod præsidenten, binde hans hænder, blokere hans bestræbelser på at afslutte krigene for regimeskifte og opbygge venlige forbindelser med andre suveræne stater. Det vigtigste er, at disse oligarker er bange for, at når den økonomiske boble brister, vil han ikke følge diktaterne fra Wall Street og City of London, men vil følge LaRouches politik, hans "Fire Love", der sætter det økonomiske imperium centreret i London under konkursbehandling, snarere end at redde det. De er bange for, at han ikke kun vil genoprette forbindelserne med Rusland og Kina, men også tilslutte sig dem i det største foretagende nogensinde, Den nye Silkevejs omdannelse af de tidligere koloniserede nationer til moderne industristater, der bekæmper fattigdom, som det er lykkedes for Kina, den største nation på Jorden.

Vær opmærksom på de forstandige ord fra Lyndon og Helga LaRouche. Nu er tiden inde.

'Vi går igennem et minefelt med bind for øjnene'

Den 30 oktober (EIRNS) "Verden hvirvler ud af kontrol," sagde Helga Zepp-LaRouche i går i en diskussion med

samarbejdspartnere, "med et nært forestående fuldstændigt sammenbrud af det transatlantiske finanssystem", til trods for desperate forsøg fra den amerikanske centralbank, Federal Reserve, ECB og centralbankerne på at afværge det uundgåelige ved hjælp af de sidste krampetrækninger med kvantitative lempelser og andre forsøg på bankredninger. Som en italiensk analytiker udtrykte det kortfattet i *Il Sussidiario* den 25. oktober: "Vi går igennem et minefelt med bind for øjnene."

Minefeltet er ikke kun økonomisk; det er også politisk. Der er en masseeksplosion af protester internationalt [rettet] imod de nuværende bankerotte institutioner – fra Chile, Libanon, Argentina og endog til Italien og Tyskland, som det blev tydeliggjort ved de nylige valg i disse europæiske lande. Under disse omstændigheder, sagde Zepp-LaRouche, er det latterligt at tro, at de malthusianske grønne finansieringsplaner fra Bank of Englands direktør, Mark Carney, eller Europa-Kommissionens præsident, Ursula von der Leyen, vil fungere. Hvis man prøver at "puffe" befolkningen til at acceptere yderligere fascistisk nedskæringspolitik – som de kuleskøre adfærdsøkonomer foreslår – vil man kun forårsage en fuldstændig eksplosion.

Efterhånden som den økonomiske og politiske krise bliver mere bitter, optrappes i farlig grad det britiske imperiums operation for at fjerne præsident Donald Trump fra embedet, af frygt for at han handler imod deres interesser – som han netop har gjort i Syrien. Den demokratiske ledelse i Kongressen har udarbejdet en resolution, der formelt igangsætter en rigsretsundersøgelse, som de vil forsøge at banke igennem i denne uge, på trods af at et voksende flertal af den amerikanske befolkning ikke er i humør til dette kup. Der ligger en dobbelt fare i denne udvikling: Det er farligt for bagmændene, fordi det efterlader dem fuldstændig udsat for en folkelig afvisning; men det er også farligt for nationen og verden, i betragtning af den erklærede hensigt fra det britiske imperiums fortalere om at nå deres mål for enhver

pris.

Vi står over for en sammenbrudskrise af historiske proportioner, tilføjede Zepp-LaRouche; langt større end Sovjetunionens sammenbrud for 30 år siden. Men i modsætning til dengang, er der ved at tegne sig et alternativt system omkring Kinas Bælte- og Vejinitiativ.

Sådanne omstændigheder, med et smuldrende finansielt system kombineret med et voksende internationalt oprør mod politikkerne og institutionerne af denne gamle orden, betyder, "at vi er nødt til at frembringe hele spektret af Lyndon LaRouches ideer", sagde Zepp-LaRouche. Denne kamp kan vindes, konkluderede hun, så længe vi lykkes med at vinde USA og Europa tilbage til deres egne bedste klassiske traditioner, som finder deres højeste udtryk i LaRouches livsværk.

I en dyb krise er et nyt paradigme netop så tæt på

Den 21. oktober (EIRNS) – Den aktuelle globale krise er mere end faren, slemt nok i sig selv, for at "regimeskifte-krige" spreder sig til verdenskrig; den rækker udover krigspartiets forsøg på at fjerne USA's præsident Donald Trump, fordi han ønsker fred og strategisk samarbejde især med Rusland – i særdeleshed i Mellemøsten.

Dette spørgsmål er bestemt afgørende. Vi ønsker alle instinktivt en harmonisk verden, hvor nationer søger fred og gensidig forbedring, i det mindste for at løse den vigtigste krise som denne. Og når vi ser krigspartier, der er blevet

grebet af britiske geopolitiske tvangstanker om at gå i krig – eller ungdommen der er opvokset med voldelige kampe og anarkistiske opgør som “sjov og spil” – er det et smertefuldt billede af den menneskelige art.

Men vi ønsker meget mere: At hæve levestandarden for nationerne op over fattigdom og til videnskabeligt fremgang, og hæve de unges produktive evner til at overgå deres forældres og bedsteforældres begrænsninger.

Under denne krise ligger der under alle omstændigheder en finansiell og økonomisk krise. Den har spredt sig fra ti års pengetrykning og massiv spekulation, der producerer ufattelige niveauer af gæld og ulighed – centreret i gigantiske megabanker i London, Wall Street og Frankfurt, men berører enhver nation i verden. Helga Zepp-LaRouche, leder af Schiller Instituttet, fortalte os i dag, at det der driver den strategiske krise – inklusive det voldsomme angreb for at fjerne en amerikansk præsident, der ikke ønsker krigskonfrontationer med andre atommagter – er, at det finansielle etablissement ved, at dets system nu styrer mod afgrunden. De vil ikke tillade en præsident Trump, der i den kommende dybe finansielle og økonomiske krise “måske kunne gøre hvad som helst”, måske endda gør det som kandidat Trump opfordrede til: “Sprænge den gigantiske boble på Wall Street.

“Han ville måske endda indføre Lyndon LaRouches politik, LaRouches berømte “Fire love”, der starter med Glass/Steagall-loven for at punktere den gigantiske boble, og derefter en “hamiltonisk” nationalbank til finansiering af ny højteknologisk infrastruktur; udforskning af hele solsystemet; gennembrud til fusionskraft.

Muligheden skræmmer Wall Street såvel som det magtbegærlige krigsparti; og selvom Trump må forsvares, giver det ingen mening at vente og se om han vil antænde disse nye økonomiske motorer. Vi er nødsagede til selv at handle for LaRouches renselse, og endog for at tvinge hans “fire love” ind i den

forstyrrede og manipulerede kongres.

LaRouche foreslog "Fire Magts"-samarbejdet med USA, Kina, Indien og Rusland om denne politik for at få den hurtigere gennemført og spredt, gennem eksport af kapitalgoder, til udviklingslande. Han og Helga LaRouche fremlagde det centrale udgangspunkt for 30 år siden, korridorer for ny jernbanetransport, strøm og kommunikation ud over hele Eurasien, Mellemøsten og Afrika. Dette er nu Kinas Bælte- og Vejinitiativ.

Kina fremskynder i år – i lyset af den voksende globale økonomiske krise og endog massive protester mod nedskæringer i mange lande på samme tid – atter sine vedvarende investeringer i ny infrastruktur, som indbringer højere produktivitet og forhindrer recession.

Men der er meget mere end infrastruktur i LaRouches politik. Det er "Apollo"-missioner for at vende tilbage og bebo Månen og rejse til Mars og videre; lynprogrammer for fusionskraft, laser- og plasmateknologier; lyse Afrika op med atomkraft, som Ruslands præsident siger, at det har til hensigt at gøre; bringe de væbnede styrker hjem fra områderne med "endeløse krige".

Et nyt og bedre paradigme kunne være inden for rækkevidde, der hvor Lyndon LaRouche udformede det i sit lange og meget kreative liv.

Kongressen iler med rigsretssag og krig men stikker af fra Wall Streets store problem.

Den 20. oktober (EIRNS) – Det amerikanske senat er nu et krigsteater for evindelige krigere, der kræver flere krige i Mellemøsten og afstraffelse af præsident Donald Trump med den absurde påstand om folkemord på kurderne. Repræsentanternes Hus kan nu prale af rigsretssags-tilhængere fra begge parter, der foregiver at tro, at Vladimir Putin (eller Xi Jinping) kontrollerer Trump, og som støtter en hemmelig gruppe af CIA-operatørers forehavende med at vælte præsidenten. Mange af de store nationale medieorganisationer har forladt den tynde fernis af at rapportere nyhederne, for simpelthen at udsende og fordreje PR-meddelelser fra lederne af kuppet, der som udgangspunkt kommer fra højtstående personer i den britiske efterretningstjeneste.

Hvis dette er situationen, er det amerikanske folk i deres gode ret, hvis de er villige til at handle i egen interesse, til at smide det meste af denne kongres af fupmagere og deres forfalskede synspunkter og falske nyheder ud. Men noget andet ligger til grund for denne skøre opførsel.

Disse valgte embedsmænd skjuler for sig selv – og fra dig – de umiskendelige rapporter om, at en ny finanskrisen, allerede i et tidligt stadie, er på vej imod os fra Wall Street, mens de industrielle økonomier i USA og Europa synker. Den nye globale finansielle rapport fra Den Internationale Valutafond er fuld af meget alvorlige advarsler om gældskrise og finansielt sammenbrud. Den amerikanske Centralbank har dagligt pumpet 50-100 milliarder \$ likviditetslån ind i Wall Streets banker og kapitalfonde siden den 16. september, da man opdagede en

likviditetskrise på 'interbank'-lånemarkedet. Centralbankerne i USA, Europa og Japan koordinerer deres udvidede program for banksubsidiar i forsøget på at udstede tilstrækkelig likviditet til at forhindre, at aktie- og obligationsværdier dratter i afgrunden.

Men der er ingen omtale af disse udbrud af finansielle nødsituationer i Kongressen og parlamenterne, og heller ikke henvisning til dem i de populære medier. Der afholdes ingen høringer. Kompetente økonomer og bankfolk opfordrer indtrængende til, at disse banker skal brydes op efter principperne i Glass/Steagall-loven, og at store programmer med offentlige investeringer i højteknologisk økonomisk infrastruktur må iværksættes hurtigt. Men disse nødvendige tiltag diskuteres ikke engang.

Hvorfor? Alle de amerikanske embedsmænd, der er gået med på dette kup af den britiske efterretningstjeneste, vil have Trump af vejen før "økonomien" diskuteres. De frygter, at han i en krise, under et økonomisk sammenbrud, vil tage ansvar for det ved at handle i fællesskab med de andre nationale ledere indenfor rumforskning, kernekraft-teknologi, infrastrukturopbygning – hvilket vil sige Kina, Rusland, Indien og andre. Disse nationer er vores potentielle partnere i international udvikling, men krigspartiet insisterer på, at de er vores modstandere, vores fjender.

Lyndon LaRouche og hans organisations nuværende handlinger hjemsøger dette krigsparti, fordi hans politik ligger lige for som løsninger på denne krise. Dette gælder i allerhøjeste grad for hans ide om en "Fire-magts-aftale" (USA, Kina, Rusland, Indien) for at konstruere de internationale rammer for at indføre Glass/Steagall-principper, vigtige nye infrastrukturprojekter og investeringer i kapitalgoder, vidtrækkende rumfarts-missioner og avancerede kernekraftteknologier.

En amerikansk præsident, der ønsker at løse denne kommende

krise, hvilket præsident Trump vil, kan simpelthen gribe fat i hvad LaRouche allerede har foreslået og påbegyndt, og følge hans lederskab. Dette vil partiet for rigsretssag og krig udelukke ved at tvinge Trump ud. Men det amerikanske folk har brug for disse LaRouche-løsninger, og burde nu handle i egen interesse.

Hemmeligheden bag, hvordan Trump udmannøvredede krigspartiet. Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche den 18. oktober 2019

I denne uge drøfter Helga Zepp-LaRouche Trumps seneste træk for at afslutte krigene for regimeskifte, hvilket han blev valgt til at udføre, og stiller den amerikanske befolknings støtte til præsident Trump, der sås ved forskellige stævner i hele landet, op imod de etablerede mediers forsøg på at fremstille en helt anden virkelighed. Med en skrøbelig våbenhvile på den syriske/tyrkiske grænse er det nu tid til at begynde genopbygningen af regionen ved at udvide Bælte- og Vejinitiativet til Mellemøsten!

Helga Zepp-LaRouche understreger også den rolle, som vores

bevægelse spiller i USA og i Europa med at uddanne befolkningen i den forestående globale finanskrisen. DETTE er den virkelige baggrund for hastværket med at afsætte Trump fra embedet. Han har bevist, at han er villig til at vælte skakbrættet med det militærindustrielle kompleks' årtier lange politik for regimeskifte; så hvilken garanti har Wall Street for, at han ikke vil gøre det samme imod dem, i takt med at finanskrisen fortsætter med at brede sig?

Det er nu vigtigere end nogensinde at organisere en ægte økonomisk renæssance på planeten, begyndende med at omorganisere Wall Street og give de suveræne nationer mulighed for at samarbejde om deres egne økonomiske skæbner.

Tak for at følge vores arbejde og for din støtte.

Timen er kommet

Den 17. oktober (EIRNS) – Igennem de fleste tidsperioder tillader historien kun at der sker få ændringer til det bedre på kort sigt, og de klogeste hoveder forbereder sig tålmodigt på de muligheder, som fremtiden måtte byde på. Så kommer der andre, sjældnere tider, hvor årtier eller mere kastes ud af balance i løbet af blot uger eller dage – revolutionære tider. To oprørende videointerviews, der netop er frigivet af LaRouchePAC – om Syrien og de videre udsigter for fred og eurasisk udvikling – viser, at der for indeværende virkelig er [tale om] revolutionære tider: et interview med Hussein Askary fra EIR's Arabiske Redaktion og talsmand for det internationale Schiller Institut ("Peace Breaks Out In Syria": Et interview med Hussein Askary "); og det andet fra Virginia Commonwealth med senator Richard Black (R) ("Interview med

senator Black: The Real Story of What's Happening Syria, Not the Fake News Version").

Nu hvor præsident Donald Trump endelig er fritstillet til at opfylde sit valgkampsløfte om at trække USA ud af de uendelige, håbløse krige påbegyndt af Bush og Obama, og i stedet kan forhandle om fred med Rusland og alle andre parter, igangsættes der en revolution af håb. Den har grebet Mellemøsten, og amerikanerne, der valgte ham til præsident af samme grund, tillige med mange andre, der ikke stemte for ham. (samtidig med at Gallup løgnagtigt vil vide, at 52% af amerikanerne ønsker, at præsident Trump bliver væltet ved en rigsretssag og fjernet fra embedet.)

Nu opfordres amerikanerne til at afsløre og besejre den forræderiske farceagtige rigsretssagsproces, og EIR vil fortsætte med at afsløre alle løgne og beskidte efterretningsoperationer, der ligger bag den – alle, til syvende og sidst, begået efter ordrer fra finansoligarkerne med centrum i London, såsom bankdirektør for Bank of England, Mr. 'Green Finance' Mark Carney.

Men det levende eftermæle fra det afdøde amerikanske geni Lyndon LaRouche fortæller os, at vi må gå videre, og at vi må gøre det nu. Opgaven er mere end bare at overvinde geopolitikken, og det er heller ikke muligt at stoppe blot med det. Den nuværende situation er en enestående mulighed for at basere fred på økonomisk genrejsning og økonomisk genopbygning af Amerika og Verden.

Det var netop sådan en mulighed, som Lyndon LaRouche så i sammenbruddet af det europæiske kommunistiske system (Warszawa-pagten) i årene 1989-1991. Han greb lejligheden som han så, selvom næsten ingen andre så det klart på det tidspunkt, for at overvinde det økonomiske forfald i Vesteuropa og Østeuropa, samtidig med at han muliggjorde udvikling i den såkaldte Tredje Verden. Han kæmpede ihærdigt, selv fra fængselscellen hvor han uretfærdigt var indespærret,

for at få dette til at ske. Som ene mand, med sin kone og et par venner, førte han denne kamp til alle kontinenter. Han så forbundsfæller blive myrdet, som den tyske bankmand Alfred Herrhausen – men han kæmpede videre. Det krævede de kombinerede styrker af premierminister Margaret Thatcher og præsidenterne George H.W. Bush og François Mitterrand at besejre denne ene mands initiativ, for det han kaldte “den Europæiske produktive Trekant.” Det var en enorm infrastrukturplan med henblik på at binde de mest produktive centre i Europa sammen, iværksætte højteknologisk udvikling derfra, og lade det brede sig videre ud til Østeuropa, Asien og videre.

Han tabte dengang, men den idé han forfægtede blev vedtaget som Kinas politik af landets nye præsident Xi Jinping i 2013, efter mange års forudgående diskussioner i Kina inspireret af Lyndon og Helga LaRouche. I løbet af de sidste seks år har det dybtgående forandret Verden, blandt andet ved at bringe håb til Afrika, hvilket aldrig før er set.

Nu står vi overfor en endnu større mulighed. De kræfter, der dengang knuste LaRouches plan, eksisterer stadig, men de er meget svagere, og de er bragt ud af balance. Muligheden er her for det 21. århundredes version af Franklin Roosevelts genopretningsplan, som Lyndon LaRouche redegjorde for i sine “Fire love” og andre steder (se EIR, 13. juni 2014, “Fire nye love for at redde USA nu! Ikke en mulighed: En øjeblikkelig nødvendighed”).

Internationalt eksisterer der nu muligheden for (og hvor længe endnu?), at stormagterne USA, Rusland, Kina og Indien kan skabe et nyt kreditsystem rettet mod højteknologisk udvikling af verden, med massiv eksport af kapitalgoder fra den udviklede sektor til de underudviklede, muliggjort af langsigtede, lavt forrentede lån under et dollarsystem med guldreserver og relativt faste valutakurser.

Det kan gøres nu – drivkræfterne er til stede. Og det skal

gøres nu. Uanset hvad dine yndlingsmedier måske fortæller dig og dine kontakter, er finanskrisen i færd med at bryde ud. De eneste svar herpå ligger i de retningslinjer, som LaRouche har udstukket. Giv agt!

For en økonomisk renæssance for menneskeheden og renselse af Lyndon LaRouches navn.

Erklæring fra Schiller Instituttet formand, Helga Zepp-LaRouche, vedrørende de internationale aktionsdage 10.-15. oktober 2019

Forestil jer: Verdens ende indtræffer, men der møder ingen op! Forestil jer at teenager-klimaidolet Greta Thunberg, og alle central- og investeringsbankfolkene, hedgefonde og spekulanter, der er euforiske over den angivelige vished for at planeten vil koge over inden for 18 måneder (ifølge Prince Charles) – mens sidstnævnte er ekstatiske over astronomiske profitter, som de tror kan opnås ved "grønne finanser". Men så, ikke desto mindre, fortsætter verden – trods forskellige udsving i klimaet – simpelthen med at eksistere!

Denne variation af fredsbevægelsens gamle slogan: "Antag at der er krig, men at der ikke kommer nogen", er nyttig for at understrege den pointe, at en ideologi kun indvirker på virkeligheden, hvis størstedelen af befolkningen tror på den.

Der er ingen klimakrise. Klimadata for de sidste 500 millioner år viser, at Jordens klima har varieret kontinuerligt med en konstant vekslen mellem varme og kolde perioder. (Den sidste af disse kolde perioder sluttede først i 1850 med den 'Lille Istid'.) Dagens klimaalarmister kan ikke basere sig på videnskabeligt beviselige fakta, men bruger klimamodeller, hvis forudsigelser allerede har vist sig at være overdrevne. Fejlen i disse modeller understreger det faktum, at klimaet er en meget kompleks størrelse, som straks må bringes tilbage på et videnskabeligt grundlag. Mens menneskeskabte aktiviteter har en begrænset effekt på klimaet, er det som IPCC gør – nemlig at ignorere den dybe indvirkning af processer i solen og i vores galakse – højdepunktet af videnskabelig inkompetence!

Dæmoniseringen af CO₂ og det resulterende mål om af-karbonisering af verdensøkonomien er lige så rationelt som at brænde hekse på bålet som et middel mod sygdom. CO₂ er ikke et forurenende stof, men er en uundværlig betingelse for livet på jorden, og især for trivslen af planter og landbrug som grundlag for menneskets eksistens. Den virkelige krisesituation er af-karboniseringen af den globale økonomi, hvilket den finansielle sektor presser på med, og som vil føre til et sammenbrud af de industrialiserede lande, ødelæggelse af udviklingslandene og massiv, global befolkningsreduktion – dvs. folkedrab.

Klimahysteriet, der er iscenesat af den finansielle sektor og de etablerede medier, er den største propagandistiske manipulation af befolkningen nogensinde; en manipulation der har fungeret så effektivt, at den nazistiske propagandamester Josef Goebbels ville have opgivet sit job på grund af sin relative fiasko i forhold hertil. Det egentlige spørgsmål der står på spil er ganske anderledes: Det neoliberale finanssystem er absolut færdigt. Årsagerne til nedbruddet i 2008 er langt fra blevet løst, men er i stedet blevet forstørret gennem elleve år med kvantitative lempelser, og

renter der er sat til nul eller endda under. Hvilke planer har det finansielle oligarki? Ifølge et papir, der for nylig blev fremlagt af BlackRock på Jackson Holes årlige bankmøde, skulle centralbankerne gennemføre et "regimeskifte", hvor centralbanker, der forbliver "uafhængige", udsteder store mængder penge og giver dem direkte til regeringer, som kun vil bruge dem i henhold til centralbankernes direktiver. Det er samme princip, som Hitlers finansminister Hjalmar Schacht brugte til at finansiere den militære opbygning på det tidspunkt – men denne gang skal alle de penge der er skabt bruges til at gøre verdensøkonomien "grøn".

For de fleste mennesker der er indfanget af den neoliberale ideologi, iscenesat af de etablerede medier, er det meget svært at forestille sig, at hele grundlaget for dette system er forkert. Men denne ideologi involverer ikke kun det "regimeskifte", der er planlagt af centralbankfolkene, men også et "regimeskifte" mod den amerikanske præsident Donald Trump, såvel som imod Rusland og Kina, som det ses i "farverevolutionen", der nu bliver anstiftet i Hongkong. Og det inkluderer også ideen om, at det er helt normalt, at et lille lag af rige mennesker bliver stadig rigere, mens flertallet bliver stadig fattigere; at Afrika skal forblive underudviklet for evigt; at hvert menneske under alle omstændigheder er en parasit, der forurener miljøet; og at grænserne for vækst er nået. Og lad os ikke glemme de liberale ideer om, at "alting går an," og at enhver mening er lige så god som enhver anden.

Men set ud fra universets love og menneskehedens evolution, som de er bestemmende for, er disse aksiomer lige så forkerte som de fleste af antagelserne fra middelalderen, såsom skolastik, hekseri eller flagellantisme.

Hvis vi skal slippe ud af den nuværende voksende krise, hvor alt ser ud til at løbe ud af kontrol, er vi nødt til at ændre hele vores tankegang. Vi er nødt til at finde et referencepunkt, hvorfra vi kan vurdere alle vores antagelser

om menneskeheden og universet vi bebor, og undersøge deres gyldighed. Dette referencepunkt er rumforskning og rumfart.

Bemandet rumfart er det sejrende bevis for, at Leibniz havde ret i at hævde, at vi lever i den bedste af alle verdener. Naturligvis ikke i den forstand, som den kyniske Voltaire – på sin vis den tids Sir David Attenborough – angreb Leibniz' optimistiske billede af mennesket, men i den forstand at det viser, at menneskeheden er den eneste (hidtil kendte) kreative art, der gennem opdagelsen af stadigt nye principper for det fysiske univers kan skabe grundlaget for at overvinde alle grænser.

Som Lyndon LaRouche demonstrerede i sin banebrydende bog 'Der er ingen grænser for vækst', (PDF) og i hele sit livs arbejde, er det de originale opdagelser af stadigt mere komplekse eksperimentelt beviselige principper for universet, der giver grundlaget for helt nye økonomiske platforme, som kan skabe midlerne til at opretholde bedre brødfødte, længere levende og bedre uddannede mennesker. På den måde er vækstbegrebet ikke så simpelt som nogle fjolser, såsom Malthus, forestiller sig; fjolser, der tænker i baner af en kausal verden indskrænket af en euklidisk aritmetik eller geometrisk multiplikation; men snarere svarende til en mangfoldigt forbundet riemannsk manifold, der udfolder sig til højere ordener, der ikke kan forstås med udgangspunkt i de lavere. Kreativ fornuft kan, som det mest udviklede element i universet, skabe nye singulariteter, der igen kan øge graden af menneskelig effektivitet i universet ud over alle grænser.

De bedste eksempler på dette er den forventede beherskelse af termonuklear fusion – hvor mennesket efterligner fusionsprocessen i Solen og derved producerer ubegrænsede mængder af energi og reserver af råmaterialer – og bekræftelsen af Albert Einsteins generelle relativitetsteori, som det for nyligt blev gjort med bekræftelsen af gravitationsbølger og billedoptagelser af sorte huller; sorte huller, som befinder sig i centrum af hver af de to billioner

galakser, som Hubble-teleskopet indtil videre har været i stand til at opdage.

Den nye måde at tænke på må afvise bankfolks pseudo-religioner, etablerede medier og klima-apostle, og erstatte dem med en videnskabelig debat om eksperimentelt beviselige fakta. Artemis-programmet, der er vedtaget af præsident Trump, og som vil bringe folk tilbage til Månen i 2024 og etablere en permanent station i 2028, er lovende i så henseende, og ligeledes rumprogrammerne i Kina, Indien, Rusland og Det Europæiske Rumfartsagentur. I øvrigt viser Kinas enestående økonomiske succes og dynamikken i 'Den Nye Silkevej', at fokuseringen på videnskabelig innovation er mere gavnligt for de involverede lande end det neoliberale systems fokusering på profit.

Hvis det er muligt at bringe Europa og USA ind i et samarbejde med det kinesiske Bælte- og Vejinitiativ og, for USA's vedkommende, i et samarbejde med Kina om rumfart, vil menneskeheden ikke befinde sig på randen af en klima-apokalypse, men snarere i begyndelsen af en ny æra, hvor menneskets iboende evne til fornuft frit kan udvikle sig, og vi i en vis forstand kan overgå til voksenlivet for vores art. Vi vil udforme en mere menneskelig tidsalder, og demonstrere at denne verden faktisk er den bedste af alle mulige verdener, fordi der potentielt findes et geni i ethvert menneske, og graderne af frihed i udviklingen af vores art vil stige uden begrænsning til i et omfang, hvor flere [og flere] mennesker kan realisere dette potentiale i sig selv.

Det uomgængelige skridt for at opnå denne nye tankegang er den fuldstændige renselse af Lyndon LaRouche, der blev forfulgt og fængslet i 1980'erne og 1990'erne af det Britiske Imperiums onde og desperate storinkvisitorer i deres forsøg på at blokere adgangen til hans ideer.

Vi har brug for de dristige og optimistiske visioner af tænkere som Leibniz, Schiller, Einstein, Krafft Ehrlicke og

Lyndon LaRouche, fordi den kulturelle pessimisme fra Malthus, Nietzsche og Spengler fører til fascisme og krig, mens positive ideer om menneskeheden fører til nye renæssancer og blomstrende perioder i historien. Det er op til os alle, hvilken retning vi tager!

Systemet kollapse: Dette er årsagen til optimisme!

**Schiller Instituttets
ugentlige webcast med
Helga Zepp-LaRouche den 11.
oktober 2019**

Zepp-LaRouche indledte med at drøfte, hvad hun beskrev som den historiske pressekonference med præsident Trump den 9. oktober, hvor han gjorde det klart, at han havde til hensigt at vende de sidste 50 års geopolitiske krige. Under henvisning til præsident Eisenhowers identifikation af det "militære industrielle kompleks" som årsagen til krig, afsluttede Trump med en bevægende personlig erklæring, idet han identificerede omkostningerne ved disse krige, hvad angår de amerikanske tab af menneskeliv, samt de millioner der går tabt på den anden side i krigene.

Hun vendte flere gange tilbage til vigtigheden af to ting: For det første, præsident Trump må nu samarbejde med Rusland gennem Astana-processen og inddrage Kina, for at afslutte krigene via reel økonomisk udvikling; for det andet, at vejledningen til denne udviklingsproces må være Lyndon

LaRouches liv, hvis renselse er den nødvendige ingrediens for at få det til at fungere.

LaRouches stemme er desuden vigtig, da det økonomiske sammenbrud er i gang, og det er hans videnskabelige metode, nedfældet i hans Fire Love, som er nødvendige for at forhindre sammenbruddet i at udløse global elendighed. Vi må direkte tage fat på den panik og kulturpessimisme, som dominerer befolkningen – nu er tiden inde til, at vores optimistiske synspunkt, baseret på en forståelse af menneskets sande, kreative natur, former diskussionen.

Tak fordi I følger vores arbejde i et så spændende historisk øjeblik. Der står meget på spil for menneskehedens fremtid, og vi gør en forskel.

Det vil kun fungere med amerikansk samarbejde med Kina, Rusland og Indien.

Den 8. oktober (EIRNS) – Der er en række nøgleerfaringer, der kan drages fra Schiller-Instituttets konference i New York City d. 5. oktober under titlen “Menneskeheden som en galaktisk art: det nødvendige alternativ til krig.” En af de vigtigste er: at understrege Lyndon LaRouches banebrydende rolle i udformningen af en fusionsbaseret rumudforsknings- og koloniseringsmission, som den næste videnskabelige og teknologiske platform, som er påkrævet for menneskeheden.

[Hvad der] også blev understreget i hele den internationale webcast, herunder i hovedtalen fra Helga Zepp-LaRouche, er, at

en sådan mission kun kan lykkes som udførelsen af de fælles mål for menneskeheden, hvis den er baseret på samarbejde mellem store og nye rummagter. Det gik ikke tabt for nogen af deltagerne, at Ruslands ambassadør i De Forenede Stater, Anatoly Antonov, sendte en meddelelse med hilsener og opmuntring til konferencen; og at Xing Jijun, rådgiver og chef for videnskab og teknologisektionerne i Generalkonsulatet for Folkerepublikken Kina i New York, fremsatte bemærkninger ved begivenheden, der også opfordrede til samarbejde med De Forenede Stater. (Se dækning heraf i EIR, 11. oktober-udgaven, som vil omfatte Antonovs hilsen og Dr. Xings bemærkninger.)

Ret nu blikket fra stjernerne til den turbulente planet Jorden. Hele det transatlantiske finansielle system er på kort sigt ved at blive trukket ind i et sammenbrud, fordi det er blevet overtaget af en grådig finansiell kræftsygdom, som den amerikanske centralbank og de andre centralbanker desperat fodrer med hyperinflationære forsøg på 'bailouts'. Som en finansiell lederskribent skrev den 7. oktober, "den eneste rimelige konklusion, der kan drages af Feds meddelelse fredag om, at den udvider sit pengeindsprøjtnings-program til Wall Street indtil mindst 4. november ... [er], at det er en form for 'nødsituation', der finder sted".

På den anden side slår Kina ned på sin skyggebankssektor og bringer den i første halvdel af 2019 ned på det laveste niveau i 3 år, og kanaliserer i stedet kreditter til infrastruktur og andre produktive aktiviteter. Et sådant tolags kreditsystem ville gøre Alexander Hamilton stolt. Hvad Kina gør, kunne godt beskrives som det amerikanske system [for politisk økonomi] med kinesiske karakteristika.

Skulle USA og Kina ikke samarbejde om en sådan fornuftig økonomisk politik og sætte Wall Street ud af funktion?

Se nu på Syrien, hvor præsident Donald Trump med gennemslagskraft – igen – har udtalt, at han har til hensigt at trække de amerikanske tropper ud, som en del af hans

valgløfter om at afslutte de evindelige krige, som er testamenterede fra Bush og Obama-administrationerne. Og slænet af neokonservative og -liberale demokrater, de samme, der har til hensigt at vælte ham ved en rigsretssag, hylede op – endnu en gang – i protest over, at Trump “truer sikkerheden” ved at forsøge at afslutte krigen.

For at få succes med denne politik er USA nødt til at samarbejde med Rusland for at forhindre, at den komplekse situation i Sydvestasien eksploderer, for at stoppe terrorismen, og for at opretholde alle landes suverænitet og territoriale integritet.

Burde USA og Rusland ikke samarbejde om at bringe den britiske geopolitik til ophør for altid?

Et sådant amerikansk samarbejde med Kina og Rusland, og også Indien og andre nationer, er det eneste fundament, hvorpå et nyt paradigme kan bygges, en alliance specificeret af Lyndon LaRouche, som er stærk nok til at feje det gamle britiske imperialistiske paradigme ud. USA vil kun finde den moralske styrke til at tage dette skridt ved at ved at rense Lyndon LaRouches navn; LaRouche, der – mod alle odds – designede de politikker og videnskabelige gennembrud, som et sådant nyt paradigme skal baseres på.

LaRouches fire love: Alternativet til krig

Den 7. oktober (EIRNS) – Præsident Donald Trump vil ikke møde andet end modstand i Washington ved igen at agere for at bringe de amerikanske tropper ud af Sydvestasien; det er kun det amerikanske folk, der vil være glade for at se dette. Og

hvis han samarbejder med Ruslands præsident for at holde Tyrkiet eller andre nationer fra at udløse endnu en krigskatastrofe, vil han blive bebrejdet for at “fedte for Putin”. Hver gang præsidenten modsætter sig ‘endeløse krige’ eller afskediger typer som John Bolton, ‘blæser krigspartiet i fløjten’. (ordspil på ‘whistleblower’, red.)

Den virkeligt presserende sag er kampen imod Wall Street, hvor Donald Trump som præsidentkandidat i 2016 lovede at “punktere den gigantiske boble på Wall Street,” men hvor Trump som præsident har svigtet dette løfte. Dette er en opgave for dem, der støtter den afdøde økonom og statsmand Lyndon LaRouche. Her, otte måneder efter hans død, bliver LaRouche endnu engang svinet til i New York Times, Washington Post, BuzzFeed osv., idet hans forslag til at stoppe det økonomiske sammenbrud eller forhindre den “nye grønne aftale” – og løfte økonomien igen, atter står i en hel central position.

Vi befinder os nu igen tilbage i 2007 ... set i forhold til det økonomiske nedbrud i 2008. Dette var sidste gang, hvor Federal Reserve skulle yde store “likviditets-nød lån” til Wall Street og de store europæiske banker – hvilket man nu har gjort siden den 17. september, med tocifrede milliardbeløb hver dag. ‘The Fed’ har forberedt sig på, at skulle foretage daglige kortvarige indskud i disse banker for tæt på yderligere 300 milliarder dollars i løbet af de næste fire uger. Dårlig gæld suser ud af den “altings-boble”, som disse banker understøtter, lige så hurtigt, eller hurtigere, end de nye trykte penge pumpes ind i den. Det er lige så høj grad en økonomisk nødsituation som det var i foråret 2007 – og dengang hørte man heller ikke om det i de nationale medier.

LaRouche beskrev dette præliminære nedbrudsfænomen for 25 år siden, og kaldte det “en typisk kollapsfunktion”. Mere vigtigt er det, at han påpegede det i netop 2007 (i et internationalt webcast den 25. juli det år) og beskrev, hvordan det kunne stoppes.

Genindførelsen af Glass-Steagall-bankopdelingen for at opbryde Wall Streets kombination af enorme spekulative aktiviteter, og alene beskytte de kommercielle udlånsdele, blev til den første af LaRouche's fire love for at redde økonomien og nationen. Nationen og præsidenten har nu brug for denne handling hurtigst muligt.

På en ekstraordinær konference i Schiller Instituttet i New York sidste lørdag, blev LaRouches årtiers lange kampagne for en Månen-Mars-mission for NASA og andre rumnationer, og for et forceret program til udvikling af fusionskraftteknologier, på en overbevisende måde præsenteret som "det nødvendige alternativ til krig". Denne fejring af NASAs videnskabelige "International Observe Moon Night" bør ses. Videoen er tilgængelig på Schiller Instituttets webside.

Dette er LaRouches fjerde lov – at disse nationer skal deltage i den menneskelige udforskning af solsystemet, begyndende med Månen, – og [i denne forbindelse] lave gennembrud til fusionskraft. Det kunne være nært forestående nu, hvor NASA arbejder på en fremskyndet Månen-Mars-mission bestilt af præsident Trump. Men det er afhængigt af, at have den nationale kredit til at gøre det, og dermed at det truende finansielle sammenbrud afværges ved hjælp af Glass-Steagall bankregulering, og at der skabes et nyt [nationalt] kreditinstitut for teknologiske fremskridt og infrastruktur.

Tiden er inde til at rense LaRouches navn og at realisere hans ideer. Det er netop i tide til at undslippe konstante krige og gentagne økonomiske sammenbrud og gå over til reelle menneskelige fremskridt.

LaRouche advarede om at dette ville komme: 130 kriminelle banker kører fidusen med 'klimakatastrofen'

Den 24. september (EIRNS) – Det cirkus som verden er blevet udsat for i de sidste par uger, med FN's klimatopmøde og beslægtede teatraliske forestillinger, som af medierne er blevet blæst ud af enhver proportion, er svindel. Det er videnskabelig svindel – Jorden er ikke ved at koge over på 18 måneder, og de klimaforandringer der måtte forekomme er ikke menneskeskabte, men skyldes vor planets forhold til Solen og galaksen, som det har været tilfældet igennem millioner af år. Men det er også en økonomisk svindel af første grad. Den blev udarbejdet og udføres af verdens 130 største banker med samlede aktiver på 47 billioner dollars; bankerne er håbløst bankerotte og vil gerne distrahere befolkningen fra det faktum, at hele deres transatlantiske finanssystem er ved at sprænge i luften – medmindre de kan pålægge et niveau af nedskæringer, plyndringer og krige, der ville få Hitler til at rødme.

Mark Carney, bankchef for Bank of England, sagde intet mindre i sin centrale tale til FN's klimatopmøde den 23. september, hvor han afslørede en "pagt" mellem de 130 største banker om at kanalisere alle investeringer ind i spekulative "grønne" 'molboprojekter', hvorved kravet i Paris-aftalen om at lukke tre fjerdedele af verdens tusindvis af kulfyrede kraftværker inden 2030 understøttes – en politik, der vil bringe spædbørnsdødeligheden op og gennemsnitslevetiden ned i udviklingslandene på grund af mangel på elektricitet.

Denne pagt mellem bankfolk har været under udarbejdelse i mindst 18 måneder, pralede de med – længe, længe før de skabte 'Greta'-fænomenet, 'Extinction Rebellion', 'FridaysForFuture' og resten af det 'klimahysteriske' absurde gadeteater.

Hvor desperate er City of London og Wall Street? Desperate nok til at igangsætte en voldelig, økofascistisk bevægelse som den udsendte knytnæve bag deres drastiske affolkningspolitik. Og desperate nok til at true præsident Donald Trump med dødsstraf, medmindre han accepterer at gå af i stilhed eller blive stillet for en rigsret, fordi han ikke vil spille med på bankernes program – som det netop er blevet udtalt af William Weld, højtstående bankmand i Boston og tidligere amerikansk statsadvokat for Massachusetts, der også spillede en vigtig rolle i fabrikeringen af beviser og fængslingen af Lyndon LaRouche for 30 år siden.

Denne eksplosive finanskriser er undervejs på nøjagtig den måde, som den kendte økonom Lyndon LaRouche advarede om. Og den eneste løsning på krakket – og den underliggende, dybe fascistiske pessimisme, som bankfolkene vil fremkalde i befolkningen – blev også formuleret af LaRouche i hans "Four New Laws To Save the U.S.A. Now! (Fire nye love til at redde USA nu!) fra 2014, som han opsummerede i de følgende punkter:

"1) Umiddelbar genoptagelse af Glass/Steagall-loven, der blev indført af den amerikanske præsident Franklin D. Roosevelt, uden modifikationer i princippet for dens virkemåde."

"2) En tilbagevenden til et system med nationalbankvæsen, grundigt defineret og dirigeret fra oven".

"3) Formålet med brugen af et føderalt kreditsystem er at skabe en udvikling mod høj produktivitet ved forbedringer af beskæftigelsen med den ledsagende hensigt at øge den fysisk-økonomiske produktivitet og levestandard for personer og husholdninger i USA".

"4) Vedtagelse af et lynprogram for udvikling af

fusionsenergi. Den væsentligste sondring mellem mennesker og alle andre, lavere livsformer er derfor i praksis, at mennesket har evnen til at perfektionere de specifikt bekræftende målsætninger og behov for det menneskelige individ og dets sociale liv.”

Dette sidste punkt i særdeleshed peger på, at internationalt samarbejde om fusionsdrevet rumforskning og kolonisering haster. Dette vil ikke alene hjælpe med at løse vore økonomiske problemer ved at definere en helt ny platform for teknologier og relaterede ”naturlige ressourcer”. Det vil også give det videnskabelige og moralske grundlag for den form for optimisme, som vores unge så desperat har brug for.

Selv “Green Finance” kan ikke længere redde finansmarkederne

Af Alexander Hartmann i Neue Solidarität, Nr. 39, 26. september 2019

Likviditetsflaskehalsene på interbankmarkederne tyder på, at et finanskarak er nært forestående.

Medens den vestlige verdens reelle økonomi går mere og mere i stå, opfører massemedierne og de europæiske regeringer sig, som om der kun er et enkelt problem, som vi alle bør rette opmærksomheden imod, og som vi bør ofre alle andre interesser og opgaver for, nemlig de angiveligt katastrofale, menneskeskabte klimaforandringer. Disse medier og regeringer

ophidser børn og unge mennesker til i stort tal at protestere mod de selvsamme regerings "uvirksomhed" over for klimaforandringerne, for at få dem til at gennemføre drastiske forholdsregler for at beskytte klimaet, forholdsregler, der dog blot vil øge industriens krise og den verdensomspændende nød yderligere, uden at det fremgår, hvordan disse tiltag skal kunne "redde" klimaet.

Den store ophidselse er helt absurd, og man kan roligt gå ud fra, at alle den vestlige verdens regeringer er fuldt klare over det. Den globale kampagne for overgangen til en "Klimaneutral økonomi" kan kun forstås, hvis den ses i sammenhæng med det bankerotte globale finanssystem: Det, der udløser hele hysteriet, er ikke angsten for nogen klimakatastrofe, men angsten for de finansielle korthuses sammenbrud. "Økologiseringen af samfundet" er ikke andet end det sidste forsøg på at redde systemet med en ny gigantisk finansboble. Ikke uden grund har Institute of International Finance, finansindustriens kartel, betegnet "den grønne økonomi" som "det nye guld".

Men medens klimaaktivister i hele verden demonstrerer med ordene "Vi har kun 18 måneder igen!", tyder interbankmarkedets likviditetskrise på, at disse bestræbelser formodentligt kommer alt for sent til at forhindre et endnu mere dramatisk "klimaskift", nemlig finansmarkedernes klimaskift, der vil få alle de verdensomspændende finansspekulationers korthus – der i mellemtiden er blevet dobbelt så højt som før den sidste krise i 2007-2008 – til at styrte sammen i en sandsynligvis meget nær fremtid.

Rent faktisk, så nærmer centralbankernes og regeringernes bestræbelser på at holde det globale finanssystem kunstigt i live efter finanskrisen i 2008 sig det umulige. Den store redningsplan fra 2008 oppustede centralbankernes regnskaber og drev statsbudgetterne mod grænsen for overbelåning, idet den flyttede rundt på den globale gældsboble og tilmed forstørrede den. I mellemtiden er den globale gæld vokset til 244

billioner US-dollars i tredje kvartal i 2018, hvilket udgør en stigning på 100 % i forhold til det foregående år. Og samtidigt har regeringernes spareforanstaltninger for at gøre redningsaktionerne "skatteteknisk holdbare" drevet erhvervslivet i sæk. Et årti med redningspakker fra centralbankerne med nul procents og nu negative rentesatser ("quantitative easing", QE) har forstørret boblen endnu mere, medens det påståede mål, at redde økonomien, mislykkedes. Og derfor står systemet nu inden længe over for en likviditetskrise, der vil kræve en endnu større redningsaktion end i 2008, hvor den amerikanske centralbank fra den ene dag til den anden udskrev op mod 16,8 billioner dollars for at forhindre et fuldstændigt sammenbrud.

Genoptagning af pengetrykning

Chefen for Den europæiske Centralbank (ECB), Mario Draghi, annoncerede derfor den 12. september et nyt program for "quantitative easing" (pengetrykning), for at "stimulere væksten i eurozonen". Lederne af ECB var spaltede i det spørgsmål; der var stor modstand fra Frankrig, Tyskland og Holland – deres tre ledere repræsenterer omtrent halvdelen af eurozonen, hvad økonomi og befolkning angår. Alligevel erklærede Draghi i een af sine sidste vigtige afgørelser som chef for Den europæiske Centralbank, før Christine Lagardes tiltrædelse den 1. november, at en afstemning ikke var nødvendig, da "flertallet" var for.

Efter den nye plan sænker ECB ikke blot interbankkreditrenten til -0,5 %, men køber desuden "på ubestemt tid" også finanspapirer fra kommercielle banker for 20 milliarder euro om måneden. Hver måned skal der opkøbes for 5 milliarder euro virksomhedspapirer og for 15 milliarder euro statspapirer. Der kommer også en ny runde af ECB-likviditetskreditter til de store banker. Disse kreditter er i "to trin" for at motivere bankerne til at udstede flere kreditter. – Men når alle indtægter ligger under nul, kommer dette næppe til at fungere.

I følge gældende regler må ECB ikke besidde mere end en tredjedel af et lands statsgæld, og derfor er det venteligt, at det "ubegrænsede" opkøb af værdipapirer kan blive væltet over på de større økonomier såsom Tyskland, Frankrig og Italien. I løbet af næste år kommer denne tredjedel muligvis til at forhøjes til halvdelen, og lande som Tyskland vil blive sat under pres for at optage endnu mere gæld – for at ECB kan fortsætte med købe ind hos de kommercielle banker og derved understøtte reserverne hos usikre kæmpebanker såsom for eksempel Deutsche Bank.

Derfor var det ikke mærkeligt, at Draghis skriftlige erklæring var fuld af formaninger til "regeringerne med budgetoverskud" (idet de restriktive Maastricht-regler tillader højere gæld for visse lande) om at udnytte dette overskud. Eller med andre ord: de opfordres til i "inflationens" navn at give flere penge ud og optage flere kreditter. Landene uden dette råderum, som Italien, tilskyndes i stedet for til "reformer".

Rent faktisk er der ingen reel chance for, at dette program stopper den økonomiske nedtur i Europa; det vil blot øge storbankernes spekulation, i stedet for, som påstået, at få dem til at yde kreditter til produktive formål.

FED griber ind med 203 milliarder dollars.

Ingen har den krystalkugle, der præcist kan sige, hvornår korthuset falder sammen, men begivenheder som den 17. september, hvor en likviditetskrise drev interbankrenten op til 10 % og tvang Den amerikanske Forbundsbank til for første gang i ti år til at gribe ind på døgmarkedet med en tredobbelt udstedelse af 53 og af to gange 75 milliarder dollars – 203 milliarder dollars inden for 72 timer – er tydelige advarsler, der bør tages alvorligt.

FED forkyndte som ventet den 18. september en sænkning af den ledende rente med en kvart procent på 1,75-2,0 %. Men bankens vicechef Jerome Powell sagde på samme tidspunkt intet om en

fortsættelse af repo-markedindgrebet (kaldet "QE light") eller om nogen nyudstedelse af QE, hvilket betyder, at panikken muligvis ikke lader sig forhindre. Men Powell lod det alligevel skinne igennem, at der snart ville komme en QE: "Det er meget muligt, at vi må genoptage den organiske vækst af økonomien" – altså pumpe likviditet ind i banksystemet, ved at FED opkøber statsgæld og derivater fra bankerne.

FED gjorde et sammenfald af efterspørgsel fra forskellig side ansvarlig for likviditetskrisen, men det er først og fremmest de ekstremt lave rentesatser, der får "investorerne" (læs: spekulanterne) til at holde sig fra gældsbeviserne. I stedet satser de på derivater, der giver højere afkast. Og derfor står det klart, at heller ikke en yderligere sænkning af renterne – hvilket formindsker afkastet endnu mere – vil kunne løse problemet.

Derfor taler man i mellemtiden helt åbenlyst om "helikopterpenge", altså at oversvømme hele finanssystemet med så at sige ubegrænsede pengemængder. Dette var et af hovedemnerne på centralbankernes møde i Jackson Hole i Wyoming i september (se Neue Solidarität 36/2019), især fremført af Wall Street-kæmpen BlackRock som en opskrift for en "finansiel nødsituation": Centralbankerne skal trykke penge og give dem direkte til regeringerne og myndighederne (i stedet for over omvejen gennem bankerne). Og det vil i praksis sige, at centralbankerne overtager kontrollen med den statslige økonomiske politik.

Centralbankernes "kriseløsningsoperationer" kan lægge slør over krisen i endnu en uges tid, men endnu flere penge på papiret forværrer blot problemet. Som Lyndon LaRouche har advaret om i årevis, så kan systemet ikke "repapreres" – det må erstattes af et nyt system, der bygger på tekniske fremskridt og retter sig mod den reelle økonomi, hvilende på LaRouches "fire love", begyndende med en genindførelse af Glass-Steagalls bankopdelingssystem for at rydde bjerget af ubetalelige gældsmængder ud af verden.

Samtidigt hermed skal de nuværende centralbanker erstattes af nationalbanker med First Bank of the United States som forbillede, den bank, der grundlagdes af den første finansminister for De forenede Stater, Alexander Hamilton, for at finansiere projekter til opbygning af den unge nation.

Disse nationalbankers kreditter bør udelukkende udstedes til formål, der kan øge landets produktivitet, som for eksempel skabelsen af en moderne, højeffektiv infrastruktur.

Men først og fremmest må der gennem stort anlagte forskningsprogrammer, som for eksempel den praktiske anvendelse af fusion og åbningen og den økonomiske udvikling af verdensrummet, sørges for, at tempoet for de teknologiske fremskridt øges betragteligt.

Kun på den måde kan man sikre sig, at de på denne måde ydede kreditter også kan betales tilbage. Projekter som de, der fremføres under rubrikken en grøn "New Deal", vil derimod sænke produktiviteten dramatisk og blot medføre, at det allerede ubetalelige gældsberg blot forøges yderligere.

Fornuftens tidsalder er ude blandt stjernerne : LaRouche skabte 'fire love' for at nå derud.

Den 11. september (EIRNS) – Aktivister og tilhængere af LaRouche-bevægelsen besøger i denne uge skoler og universiteter i hele verden – snesevis af dem alene i USA – for at inspirere de mest eftertænsomme unge med det glade

løfte om menneskehedens fremtid i rummet og for at mobilisere dem til at hjælpe med at gøre det til virkelighed. Dette er dage med aktioner den 10. september og den 12. september, som opfordret i Helga Zepp-LaRouche's globale skrivelse, Link: "International opfordring til ungdommen: Fornuftens tidsalder er ude blandt stjernerne!"

Denne mobilisering er i symbiose – drevet og styret af – det amerikanske rumfartsagentur NASAs Månen-til-Mars "Artemis Projekt", potentielt dets første rigtige nationale mission siden "Apollo-programmet" af præsident John F. Kennedy. Og meget mere: Kinas første udforskning af bagsiden af Månen nogensinde; Indiens ambitiøse, nyligt blomstrende rumprogram med opsendelser til Månen, Mars og andre planetariske missioner og samarbejder med både Japan og Rusland. En ægte tidsalder med rumrejser af den menneskelige race og en fornuftens tidsalder i menneskelige anliggender kunne nu tage sin begyndelse. Meget belejligt, afskedigede præsident Donald Trump, i disse aktionsdage, sin krigs-høg, den nationale sikkerhedsrådgiver – for som en kommentator udtrykte det, "Dette var frem for alt gode nyheder for ungdommen", det er dem, der er blevet sendt ud for at kæmpe de uendelige og frugtesløse krige for regimeskifte.

Et forceret program, et andet "Apollo-program", til udforskning af rummet kan ikke gennemføres uden de fire økonomiske love, der er foreslået af Lyndon LaRouche i 2014. De "starter" med en genoptagelse af Glass-Steagall-loven for at beskytte kommerciel bankvirksomhed og opsparing mod Wall Streets spekulationer; og oprettelsen af nationale bankinstitutioner efter Alexander Hamiltons model.

Men LaRouche beviste allerede i 1972, at der ikke er nogen grænser for vækst i hans bog af samme titel. Menneskeheden i rummet er frem for alt ubegrænset.

Først må vi beslutte at hævde den menneskelige "udenjordiske forpligtelse" og blive et rumfarende folk blandt rumfarende nationer – derefter skal vi revolutionere vores strømkilder og

industri, LaRouche's fjerde lov, og udelukkende Hamiltoniske kreditinstitutter kan yde kreditten til den revolution, hans tredje lov.

Sagt på en anden måde: Hvis millioner af unge mennesker overbeviser nationen om at udføre nye og ekstraordinære missioner i rummet, vil mindst nogle tusinder af deres forældre og bedsteforældre finde ud af, hvordan man får sendt dem derhen. "Hamiltonisk" kreditpolitik kan gøre det, og de vil gerne anvende den.

En national bank for infrastruktur og produktion vil ikke tildele NASA sit budget – at afslutte krige for regimeskift, vil gøre det meget enklere. Men en sådan bank vil deltage i private bankers udlån til de bogstaveligt talt titusindvis af virksomheder, der trækker på samme hammel, hvilket gør denne produktive kreditstrøm langt lettere. Og på denne måde, vil det effektivt "låne" NASA en del af dets fremtidige budgetter til at betale disse virksomheder.

Aktionsdagen den 12. september vil være mere internationalt favnende end den første. Samarbejde mellem mindst fire eller flere rumfartsnationer – USA, Rusland, Indien og Kina først og fremmest – er afgørende for denne store opgave. Midt i alt dette, bliver disse nationer nødt til at skabe et nyt internationalt kredit- og valutasystem til fremme af teknologiske fremskridt og udvikling overalt – et nyt Bretton Woods system. Dette er missionen med aktionsdagene. Se også LaRouche PAC underskriftsindsamlingen "Vi forpligter os til Månen-Mars-missionen

(<http://schillerinstitut.dk/si/2019/08/larouchepac-underskriftsindsamling-vi-forpligter-os-til-maanen-mars-missionen/>) og den ledsagende skrivelse, "Vi forpligter os til Månen-Mars-missionen: The True Spark for Changing the Culture", tilgængelig på lpac.co/moon.

Kampen er i gang

Den 29. august (EIRNS) – At vente med at sætte alt ind i kampen for LaRouches genoprettelsesprogram indtil det næste finansielle krak rammer, ville være at vente for længe. Hvis vi skal lykkes – og der er simpelthen ikke andet valg end at lykkes – må vi begynde nu, i dag. I løbet af de kommende dage og uger vil fremlægge dette program, ikke kun til den føderale kongres, men til delstatslige lovgivende myndigheder, amtsråd og byråd samt fagforeninger og andre grupper. Alle demokratiske præsidentkandidater må tage stilling til det. Vi vil gøre alt dette for at sikre, at LaRouches genopretningsplan bliver vedtaget som lov under den nuværende præsident, med hans støtte, før verden bliver kastet ud i en ny, værre depression, end den der begyndte i 2007-08.

Hvis denne nye depression får lov til at bryde ud, sammen med de krige der sandsynligvis vil ledsage den, hvad vil der være tilbage af menneskeheden, før det slutter? Det er der i virkeligheden ingen der ved.

Genopretningsplanen er afhængig af den påviste ekspertise af verdens mest fremtrædende økonomiske prognosemager i det 20. og 21. århundrede til dato, afdøde Lyndon H. LaRouche, Jr. (1922-2019). Det er vigtigt at mestre det grundlæggende. Vi vil befordre denne proces på enhver måde.

Der er to overlappende områder involveret: nationalt og internationalt. Den indenlandske del blev opsummeret af LaRouche i hans "Fire nye Love" af 8. juni 2014. (Se "The Four New Laws To Save the U.S.A. Now! Not an Option: An Immediate Necessity," EIR, June 13, 2014.)

Selv om artiklen har meget vidtrækkende implikationer, er den

kun tre til fire sider lang, og bør læses sammen med nærværende leder. Men for vores formål opsummeres de fire love her: Den første lov er genindførelsen af Franklin Roosevelts Glass/Steagall-lov fra 1933 for at adskille Wall Streets spekulative 'junk'-aktiver fra hvad der skal forblive som et levedygtigt kommercielt banksystem. Kun ærlig bankvirksomhed, ikke spekulation, vil, hvis det skulle vise sig nødvendigt få føderal opbakning. Dette, snarere end den 23 billioner \$ store hjælpepakke til Wall Streets spillegæld, burde have været det første skridt, der blev taget i 2007-08. Denne gang vil de dårlige spille-gældsposter simpelthen blive udskilt, og afskrevet på en måde der ikke skader realøkonomien.

Den anden er "en tilbagevenden til et topstyret og nøje defineret system for nationalbankvæsen", hvilket henviser til modellen for præsident Lincolns "Greenbacks"-politik. Det vil sige, at den kredit, som Federal Reserve og vores nuværende, syge banksystem nægter at yde til brug for industri og landbrug, i stedet leveres til en lav rente af en føderal institution under det amerikanske finansministerium, underlagt den følgende begrænsning.

Den tredje lov specificerer "brugen af det føderale kreditsystem til at skabe en udvikling med højproduktive forbedringer af beskæftigelsen, med det formål at øge den fysisk økonomiske produktivitet og levestandard for personer og husholdninger i USA... ."

Den fjerde kræver et forceret videnskabeligt program for at opnå kontrolleret termionuklear fusionskraft og en 'Måne-Mars-mission', der fører til menneskelig kolonisering af Mars. Kun sådanne videnskabelige lynprogrammer kan gennem videnskabelige og teknologiske afkast tilvejebringe de spring i produktiviteten, som kan genoplive vores økonomi efter årtiers forfald. (Samtidig giver det anledning til lynprogrammer for uddannelse af vores stort set ødelagte ungdom og vores arbejdsstyrke.)

Den internationale komponent af LaRouche-planen er integreret som en uadskillelig del af den. Den kræver, at de fire stormagter, USA, Kina, Rusland og Indien, indleder oprettelsen af et nyt globalt kreditsystem (ikke monetært, men kreditsystem) til erstatning for det forføjlede, spekulative finanssystem i London, Wall Street og IMF. LaRouche kaldte dette "Det Nye Bretton Woods-system", fordi det genoptager den hensigt, som Franklin Roosevelt havde med det oprindelige Bretton Woods-system, samtidig med at det også tager ved lære af de fejl, der blev begået dengang. Systemet vil især være orienteret mod udviklingskreditter, der tillader massiv højteknologisk kapital-vareeksport fra den "avancerede" sektor til udviklingslande. På denne måde vil begge sektorer i fællesskab blive velstående, som Roosevelt havde til hensigt. Ellers vil det, som i det oprindelige Bretton Woods, være et system baseret på guldreserver, og relativt faste, dollarbaserede, valutapariteter – uden hvilke langsigtede kreditter med lave renter er umulige.

De fleste (men ikke alle) nutidige historikere er blinde for de rigelige beviser på, at hele Roosevelts indfaldsvinkel begyndte med disse spørgsmål om international udvikling. En større artikel planlagt til den kommende udgave af EIR den 6. september vil sætte dette på plads.

Alt imens vi kæmper for denne LaRouche-plan, vil vi i de samme institutioner fortsætte kampagnen for en renselse af LaRouches navn og frifindelse fra de falske anklager, som han i 1988 blev dømt og fængslet i fem år for.

Efter otte præsidentkampagner med adskillige tv-informationsindslag, kombineret med masse-cirkulation af nogle af hans skrifter og de store mediers dæmonisering af ham – medier, som ikke desto mindre insisterede på, at han var "ubetydelig" – har Lyndon LaRouche en massiv støtte i USA. De '99 %' af disse tilhængere er ikke medlemmer af nogen organisation, som er offentligt forbundet med LaRouche, men de har en tendens til at være de organiske ledere blandt deres

venner og medarbejdere. Sammen med disse ældre generationer bliver studerende på universitetsområder på ny gjort bekendt med LaRouches ideer.

Nu er tiden inde til, at ældre veteraner deltager sammen med unge rekrutter i den form for ubønhørlig, uindskrænket kampagne, som sjældent, hvis nogensinde tidligere, er set i dette land. En kampagne vi skal vinde på trods af alle odds.

Forholdet mellem USA og Kina

Den 25. august (EIRNS) – Under den seneste runde med optrapning af handelskrigen mellem USA og Kina, udstedte præsident Donald Trump en række tweets den 23. august, herunder et der sagde: "Vi har ikke brug for Kina, og ville ærligt talt være langt bedre stillet uden dem."

Dagen efter modtog dette synspunkt et hurtigt og utvetydigt svar fra Kina i en ledende artikel i *Xinhua*, det officielle nyhedsagentur i Folkerepublikken Kina: "Den amerikanske økonomi ville ikke være stærkere uden Kina. Enhver diskussion om afbrydelse af bånd mellem USA og kinesiske virksomheder er i bedste fald latterligt ... konstruktivt engagement er stadig den rigtige vej frem."

Helga Zepp-LaRouche gik endnu længere, og sagde, at det simpelthen er objektivt forkert at tro, at USA eller verden kan løse sine økonomiske problemer uden Kina og dets Bælte- og Vejinitiativ; ligesom det er objektivt forkert at tro, at det er muligt at løse planetens strategiske problemer uden Rusland. Zepp-LaRouche tilføjede, at det Britiske Imperium og de i Europa og i USA der deler deres politik, har orkestreret

en dramatisk forværring af den strategiske situation i de sidste par uger. Det officielle Washington har bevæget sig fra at karakterisere Kina som en konkurrent, sidenhen en rival, og nu er der åbenlyst tale om, at Kina er en fjende.

Det samme sker med den kraftige optrapning af ballistiske missiltest, der er rettet mod både Rusland og Kina.

Zepp-LaRouche sagde, at uanset hvilke punkter med pres eller manipulation der måtte være omkring præsident Trump i disse spørgsmål, må de brydes for at ruske ham og den amerikanske regering ud af den nuværende bane, som er ekstremt farlig og vil være ødelæggende for USA generelt og for Trumps genvalg i særdeleshed. Det er en bane, der er det præcis modsatte af, hvad Lyndon LaRouche med sit 'Forslag til Fire Magter' opfordrede til, nemlig at USA, Kina, Rusland og Indien skulle samarbejde om at stoppe Det Britiske Imperiums krigs og udplyndring, og i stedet etablere en ny verdensorden baseret på videnskab og klassisk kultur.

Drivkraften bag det strategiske faseskifte, som briterne på flere fronter har iscenesat de sidste par uger, er den fuldstændige, overhængende bankerot af hele deres finansielle system. De planlægger åbent "et regimeskifte i pengepolitikken", der vil få de til dato 17 billioner \$ i kvantitative lempelse til at blegne i sammenligning. De har til hensigt at indføre en "syntetisk dominerende valuta" for at få enhver antydning af national suverænitet over monetær politik og kreditpolitik til at forsvinde, og tvinge alle kreditstrømme til at holde deres spekulative boble på 1,5 billarder \$ i live, inklusive med "grønne" molbo-projekter, hvis eneste formål er at udslette de få produktive industrielle økonomier der er tilbage.

Og dog, som Lyndon LaRouche endegyldigt beviste, er der ingen tænkelig måde, hvorpå de kan redde deres system, uanset de hyperinflatoriske skovbrande, de slipper løs. Kun en konkursbehandling af hele systemet med Glass-Steagall og

relaterede tiltag kan fungere, og få planeten væk fra sin nuværende selvmordskurs.

Præsident Trumps næste tweet burde egentlige udsige: "Vi har ikke brug for London og Wall Street, og ville, helt ærligt, stå langt bedre uden dem." Dette ville være sandt; det ville være i overensstemmelse med Trumps egne kampagneløfter; og vigtigst af alt, ville det være begyndelsen på den form for omgående politisk skifte, som landet behøver.

NYHEDSORIENTERING AUGUST 2019: Samarbejde om en Måne- Mars-mission eller krig? plus dokumentation

Download (PDF, Unknown)

Indhold:

Et nyt kapitel for menneskeheden:

Principper for en holdbar fremtid, af Helga Zepp-LaRouche

Grønland: Geopolitisk kamplads eller omdrejningspunkt for økonomisk og videnskabeligt samarbejde, af Tom Gillesberg

Vi forpligter os til Måne-Mars-missionen:

Schiller Institut underskriftsindsamling

Homo sapiens extraterrestris: Mennesket er et rumvæsen

Helga Zepp-LaRouches tale på 50-årsdagen for månelandingen ved konferencen: Apollo + 50:

En dialog mellem kulturer om, hvordan man udvikler befolkningen og den produktive arbejdsstyrke i løbet af

Jordens næste 50 år.

Menneskehedens udenjordiske forpligtelse: citater fra Krafft Ehricke, Lyndon LaRouche, Tom Gillesberg, John F. Kennedy, Harrison Schmitt

Frontalt angreb på vores levestandard:

Multimilliardærer finansierer 'Klimabeskyttere'! af Helga Zepp-LaRouche

Links til yderligere dokumentation refereret til i nyhedsbrevet:

Hæfte: We commit to the Moon-Mars mission: the true spark for changing the culture, LaRouchePAC 2019:

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

Lyndon LaRouche:

1. Video: The Woman on Mars, 1988

Part 1:

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

Part 2:

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

Krafft Ehricke:

1. Forskellige artikler på Schiller Instituttets hjemmeside
2. In celebration of Krafft Ehricke's 100th birthday, 2017

John F. Kennedy:

1. Video: JFK's full speech about space at Rice University.

Harrison Schmidt:

1. Mining the Moon, 2005
 2. Will the United States join the Helium-3 fusion revolution?, 2014
-

Verden står ved en skillevej: En ny mørk tidsalder eller en ny renæssance

Den 21. august (EIRNS) –Tegnene på det igangværende nedbrud af det transatlantiske finansielle system eskaleres. Panikniveauet i den finansielle sektor blev demonstreret med opfordringen til at udstede “helikopterpenge” til bortforklaring af sammenbruddet af boblen af derivater og ‘gearet’ gæld til en værdi af \$ 1,5 billiarder. BlackRock, den største private kapitalforvalter i verden, har udarbejdet et papir til mødet i Jackson Hole, Wyoming, der finder sted i slutningen af denne uge, den 22.-24. August, og hvor mange af de øverste bankfolk og finansielle regeringseksperter fra hele verden samles. De kalder deres forslag for en “regimeændring” af det finansielle system, idet de ophæver centralbankernes såkaldte “uafhængighed” . Langt fra at være en opfordring til national bankvirksomhed – som er en central del af Lyndon LaRouches program til at gendanne det amerikanske system – er det, som de foreslår, at fusionere regeringerne og centralbankerne og fremme det, de kalder “direkte investeringer”, eller direkte levering af penge til enhver nødlidende bank, der har brug for det. Hvad som helst, for at holde den afledte boble flydende i et par uger eller højst måneder. Dette var præcis, hvad LaRouche advarede om med

sin berømte "Trippelkurve" eller "Typiske Kollaps Funktion", det pædagogiske redskab, som han udviklede i 1995, og som på en forbløffende, men enkel og overbevisende måde viser, hvordan de økonomiske og monetære aggregater bevæger sig i en hyperbolsk retning opad til et bestemt punkt, mens realøkonomien bevæger sig nedad og slutteligt går under, hvilket forårsager sammenbruddet af de finansielle aggregaters reelle, bagvedliggende, værdier. Vi er nu nået til det punkt, hvor enhver form for likviditetstilførsel, man kan forestille sig, ikke vil være tilstrækkelig til at opretholde denne boble. Vi er på vej mod den 'perfekte storm' uden andre tilgængelige løsninger end omdannelsen af hele systemet i retning af LaRouches Fire Love: Glass-Steagall; nationalisering af centralbankerne og oprettelsen af nationale banker i overensstemmelse med Alexander Hamiltons principper (eller 'Kreditanstalt für Wiederaufbau' i efterkrigsopbygningsplanen i Tyskland) og derefter etablering af et nyt, internationalt kreditsystem, et Nyt Bretton Woods-system. Dette vil skabe kapaciteten til at etablere et forceret program for fusion, for rumforskningssamarbejde og for samarbejde med Kina om den Nye Silkevej, og dermed udvikling af hele verden.

I USA blev præsident Trumps opfordring til en forceret Måne-Mars-mission, Artemis-projektet, præsenteret på et møde i 'National Space Council', der blev afholdt i Virginia den 20. august; det blev fremført, at det haster med nukleare fremdrivningssystemer, hvis man skal rejse til Mars uden den fysiske overlast der følger af stråling, og som ville være resultatet af den ni måneders rejse ved hjælp af kemisk fremdrift. (Faktisk vil alene en fusionsraket, der forkorter turen til et antal dage, åbne mulighed for regelmæssige rejser til Mars – hvilket er grunden til, at et forceret program for fusion skal lanceres samtidigt med Måne-Mars-programmet.) For både Artemis Projektet og fusionsenergiprojektets vedkommende,

vil alene et uhindret internationalt samarbejde mellem de førende videnskabelige nationer i verden kunne opnå de nødvendige resultater. Det er netop denne form for internationalt samarbejde, der også kræves for at gennemføre transformationen af det globale finansielle system gennem et nyt Bretton Woods.

Mod denne håbefulde og optimistiske vision for fremtiden har de døende rester af Imperiet iværksat den mest massive kampagne for adfærdsmodifikation – dvs. hjernevask – i moderne historie. En uge med kulturel og videnskabeligt vanvid skal gennemføres internationalt fra den 20. til 27. september, centreret i FN's generalforsamling på Manhattan, hvor man kræver, at alle disse ideer om videnskabelig udvikling af den menneskelige race fuldstændigt skrottes – at enhver videnskabelig indsats i grænseområderne for menneskelig viden... om rummet, om at gentage solens vidunder gennem fusionskraft, om at fremme evnen af en ekspanderende menneskelig race til at medvirke i universets udvikling – alt dette sættes i stå for at "redde planeten" fra ikke-eksisterende antropomorfe (menneskeskabte, red.) klimaændringer. 'Den lille kylling' fra børnehavens rim, var ikke nær så sindssyg som denne massepsykose, der spredes af misbrugte børn, stofmisbrugere, og onde hjerner, der ønsker at redde et døende økonomisk system på bekostning af den menneskelige race. Valget er klart – vær med i udviklingen af universet og frigørelsen af menneskelig kreativitet i de mange kommende generationer gennem videnskabelig fremgang og kulturel skønhed, eller se menneskeheden blive drevet ind i en ny mørk tidsalder og sandsynligvis termonuklear krig. Vi befinder os nu i det øjeblik i historien, som Lyndon LaRouche oprettede denne organisation med henblik på.

Optimismen i LaRouches Fire Love og Trumps Måne-Mars mission

Den 19. august (EIRNS) – En af nationens dominerende nyhedskilder fandt anledning til at undersøge ligheden mellem de grønnes ideologi med “klima-nødsituationen”, der hævder, at mennesker ødelægger Jorden – og gerningsmændene bag masseskyderierne, der mener, at “nødsituationen” opfordrer til at dræbe mennesker. Washington Post bekræftede vores beskrivelse af disse mordere som “økofascister”; og bemærkede, at disse drastiske scenarier for klima-nødsituationen kan medføre, at nogle mennesker foretager “alvorlige handlinger.”

LaRouches politiske aktionsudvalg, (LPAC), har forklaret denne virkelighed i masseomdelte skrivelser for at redde landet fra de katastrofer, som en dyb kulturel pessimisme forårsager. Denne ideologi, der fremkalder kulturel pessimisme, især blandt unge, er ikke blot dødbringende, men forkert. Menneskeheden forbedrer tilstanden af sit omgivende fysiske miljø. Dette gøres ved at lave transformationer, fra videnskabelige gennembrud til nye teknologier med højere energitæthed og større produktivitet. Vi kan også give dette miljø en langt større udstrækning: vi kan tage ud i rummet, udforske og udvikle det. Disse forandringer kræver flere mennesker, og understøtter en større menneskelig befolkning.

På baggrund af sit livs arbejde for en kultur med videnskabelige gennembrud og missioner med store menneskelige infrastrukturprojekter, udviklede den store økonom og statsmand Lyndon LaRouche hans fire kardinal-love fra 2014. De begynder med princippet om Glass-Steagall-bankregulering og den brug af Hamiltons metode til at skabe nationale kreditinstitutter for industri og infrastrukturudvikling. Men mere vigtigt specificerer LaRouches love brugen af denne

kredit til at fremme de mest avancerede teknologier, der befordrer de største spring i energi-gennemstrømnings-tætheder og arbejdskraftens produktive evner. Det indebærer et forceret lynprogram til udvikling af fusionsenergi og plasmateknologier, og et forceret program for rummets udforskning, i lighed med Apollo-projektet lanceret af præsident Kennedy.

Disse forcerede programmer, som LaRouche specificerede, skal ske i samarbejde med andre stormagter, især Kina, Indien og Rusland; og han opfordrede disse nationer til at gå i spidsen for oprettelsen af et ny Bretton Woods system for kredit-og valuta for at gennemføre dem.

Lige nu, kan disse store handlinger trække USA og Europa ud af 'kløerne' af endnu en "stor recession " og væk fra vejen mod endnu et kommende finansielt nedbrud. Med udgangspunkt i "Projekt Artemis " Måne- og Marsmissionen, som er annonceret af præsident Donald Trump, vil LaRouches tilgang skabe gennembrud, der omdanner grænserne for menneskelige aktiviteter og økonomisk produktivitet.

Der er ingen grund til at presse 'Federal Reserve Bank' og andre centralbanker til at trække os alle ned i det mørke skyggeland med negative rentesatser. Ved at skabe stigende menneskelig produktivitet sikrer LaRouches tilgang faktisk ny reel velstand og overskud af arbejdskraften!